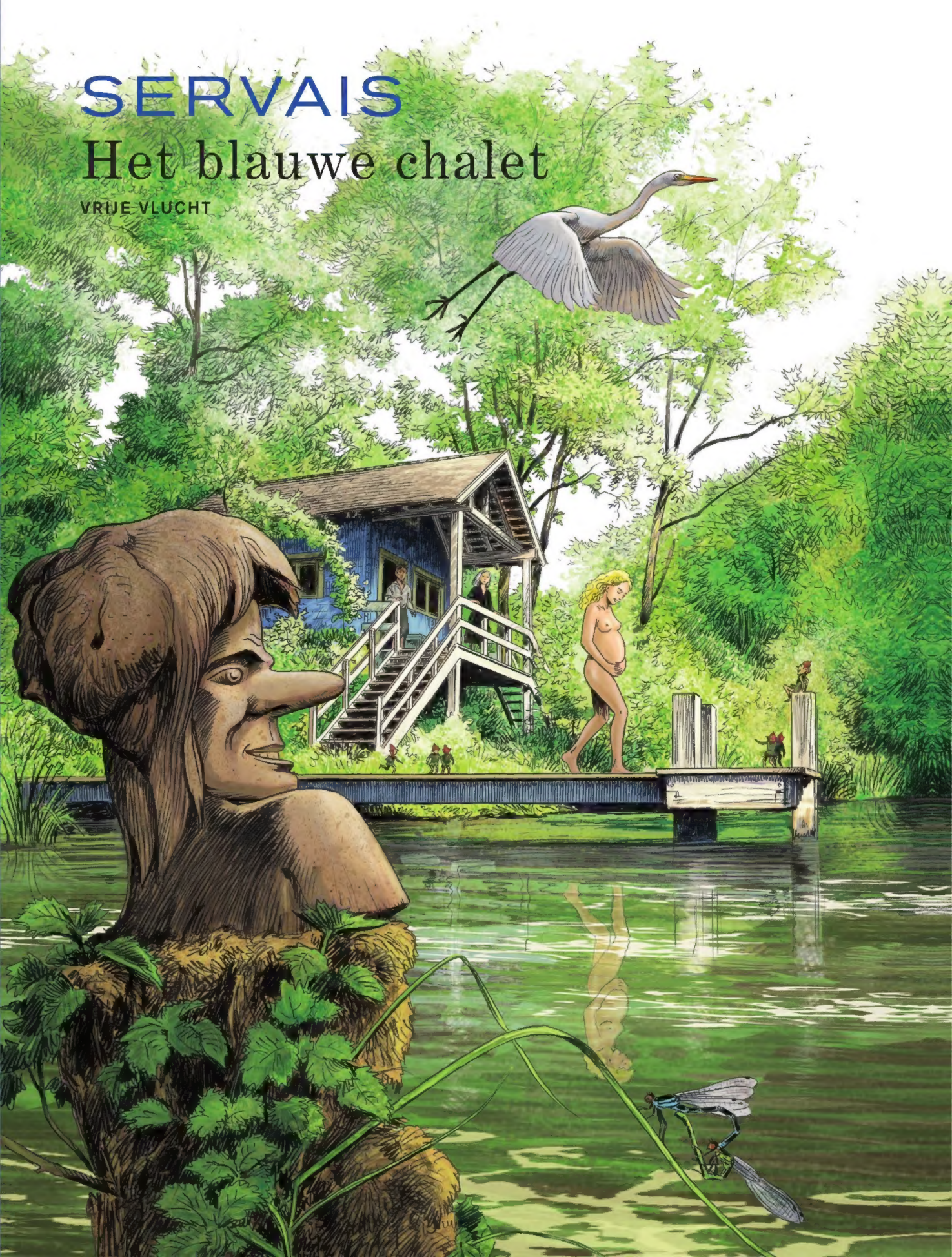

SERVAIS

Het blauwe chalet

VRUJE VLUCHT

SERVAIS

Het blauwe chalet

Inkleuring: RAIVES

Het beeld van de bosprins is een ontwerp van Claude Grandjean,
beeldhouwer in Gérardmer.

AIRE LIBRE

Juni 2017. Mijn papieren personages hebben hun pelgrimsstaf neergelegd. Ze zijn nu ergens in de buurt van Tours, bij de Loire, en ze hebben onderweg prachtige landschappen gezien. In België, Zwitserland en Frankrijk hebben ze ook schitterende gebouwen en kerken ontdekt, dorpen en steden.

Op 13 juni word ik voor het eerst grootvader en ik zal eraan moeten wennen dat ik nu naast een oma in bed lig. Zo zeggen we dat hier... Maar het is geweldig! De cirkel wordt rond maar is niet gesloten. Dit is een nieuw begin.

Eind juni leg ik mijn tekenpotlood neer en begin ik te schrijven aan een nieuw scenario. Met hetzelfde potlood, trouwens. Ik kom uit mijn atelier onder het dak om de zomer buiten te beleven, in volle natuur. In het hartje van het bos, op een geheime plek: het blauwe chalet. Ik heb mijn vertrek wekenlang voorbereid, heb de hele bibliotheek uitgespit.

Verhalen, legenden, fabels, traditionele vertellingen, volksgeloof. Helemaal onderin vind ik boeken die ik in mijn beginperiode heb verzameld. Bijna was ik die vergeten.

Zo kom ik terecht bij twee boeken die me aan lang geleden herinneren: *Psychanalyse des contes de fées* van Bruno Bettelheim en *Les Âges de la vie* van Christiane Singer. Twee boeken die ik destijds niet als inspiratiebron heb gebruikt omdat ik me voor de albums *De toverkol* en *Les saisons de la vie* concentreerde op fabels en tradities uit mijn streek, de Gaume. Vandaag wil ik het anders aanpakken, ook al grijp ik terug naar een prille liefde.

De verhalen van Grimm die Bettelheim beschreef zijn perfect te combineren met de verschillende stadia van het leven, lijkt me. Maar in welke tijd situeer ik dat nieuwe album? Niet op een herkenbare plek die makkelijk te vinden is. Liever een universele omgeving, in een niet nader omschreven bos. Maar wel op een plek waar ik me thuis voel. Waarom dan niet in het blauwe chalet waar ik het scenario zal schrijven? Er zijn meren in de buurt, dieren en een heleboel magie. Stof voor inspiratie zat...

14 augustus 2017: mijn tweede kleindochter wordt geboren. Oma Anita en ik hebben nu dus twee 'pisprietjes' – zo zeggen we dat hier – twee feeën: Olivia en Juliette...

Beste lezer, laat me je gids zijn in de 'Wolvenvallei'. Afgezien van het water en het blauwe chalet, ontdek je er een statige eik op een heilige steen. Het is ook de eik uit de abdij van Orval.

Dit album draag ik op aan Anita, Bérenger, Lorella, Maxime, Alicia, Camille, Renaud... en uiteraard aan mijn fonkelnieuwe oogappeltjes Olivia en Juliette.

JEAN-CLAUDE SERVAIS

De legende van de godin Cybele en de herder Attis komt uit de streek van Nice. Ik heb een beetje beslag gelegd op 'De tragische den van Laghet', de den vervangen door een eik en ik heb het verhaal in mijn omgeving gesitueerd. Maar tenslotte ligt de Gaume toch ook in het zuiden... van België, dan.

VANDAAG, 20 NOVEMBER 1947, IS PRINSES ELIZABETH, DOCHTER VAN KONING GEORGE VI EN KONINGIN ELIZABETH, IN DE ABDIJ VAN WESTMINSTER IN HET HUWELIJK GETREDEN MET HAAR NEEF, ZIJNE KONINKLIJKE HOOGHEID EN HERTOEG VAN EDINBURGH, EX-LUITENANT PHILIP MOUNTBATTEN. OOK HIJ IS 'N NAKOMELING VAN QUEEN VICTORIA...

DE HARD-NEKKIGE MIST KON HET ENTHOUSIASME VAN 'T VOLK VANOCHTEND NIET TEMPEREN. DE LONDENAREN VERDRONGEN ZICH LANGS DE HELE ROUTE OM DE KONINKLIJKE FAMILIE TOE TE JUICHEN.

KINDEREN, HET IS TIJD OM TE GAAN SLAGEN.

DE AARTSBISSCHOPPEN VAN CANTERBURY EN YORK EN DE BISSCHOPPEN VAN LONDEN EN NORWICH GINGEN IN HET HUWELIJK VOOR...

SLAAP LEKKER, MAMA.

SLAAP LEKKER, PAPA.

EN VERGEET HET GEBED NIET DAT IK JULLIE HEB GELEERD.

NEE, MAMA.

BIJ DE LAATSTE TONEN VAN HET MAJESTIEUZE 'GOD SAVE THE KING' BEGELEIDDEN DE BISSCHOPPEN HET JONGE PAAR EN DE KONINKLIJKE FAMILIE NAAR DE KAPEL VAN EDWARD THE CONFESSOR...

IK HEB JE GEZIEN, ALICE!

WAAR HEB JE DE SLEUTEL VAN DIE KAST VANDAAN?

JULLIE HEBBEN HELEMAAL NIKS GEZIEN!

DE HERDER ATTIS WERD DOOR ZIJN RELATIE MET DE MOEDERGODIN BEVORDERD TOT BEWAKER VAN DE TEMPEL EN KREEG HET AANZIEN WAAR HIJ RECHT OP HAD. HIJ MOCHT OOK VEREERD WORDEN EN ER MOCHTEN DIENSTEN AAN HEM WORDEN OPGEDRAGEN OP EEN HEILIGE STEEN. MAAR DE MOEDERGODIN EISTE IN RUIL VOOR DE EER DIE ZE HEM VERLEENDE, ONVOORWAARDELJKE TROUW.

ATTIS AANVAARDE HAAR VOORWAARDE, MAAR LEERDE EVEN LATER EEN NIMF KENNEN DIE HIJ ZO ONWEERSTAANBAAR VOND DAT HIJ HOPELOOS VERLIEFD WERD. HIJ BRAK DUS DE BELOFTE DIE HIJ CYBELE HAD GEDAAN.

DE MOEDERGODIN WAS RAZEND EN DREEF HAAR GELIEFDE TOT WANHOOP, MAAR ALS ULTIEM TEKEN VAN HAAR GENADE VERANDERDE ZE DE HERDER IN EEN EIK DIE ZE OP DE HEILIGE STEEN NEERZETTE. DE NIMF VERANDERDE ZE IN EEN ZWALUW.

ATTIS BLEEF DUS LEVEN, MAAR DAN ALS BOOM, EN VOOR ALTIJD GESCHIEDEN VAN ZIJN GELIEFDE, WANT ZWALUWEN LEVEN NIET IN BOSSEN.

Lente

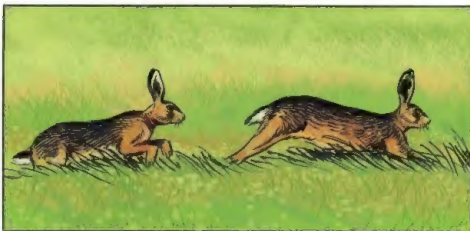

NA HET EINDE VAN DE WINTER EN DE
KOUDE STILTE WAAIT EEN ZACHTE BRIJS
DOOR HET LAND. DE NATUUR WORDT
WEER WAKKER...

NATUUR EN WILDE DIEREN KRIJGEN HUN VRIJHEID
TERUG. TIJD VOOR HET EERSTE GEDARTIEL, HET
EERSTE GEFUURT...

DENK JE
DAT DIE WOLF-
VENVALLEI
ECHT BESTAAT,
ALICE?

TIJDLIJK. HET
STAAT TOCH IN OPA'S
BOEK!

ALS PAPA DAT BOEK VER-
STOPT IN EEN KAST DIE HIJ OP
SLOT HOUDT, DAN WIL HIJ NIET
DAT IEMAND HET VINDT.

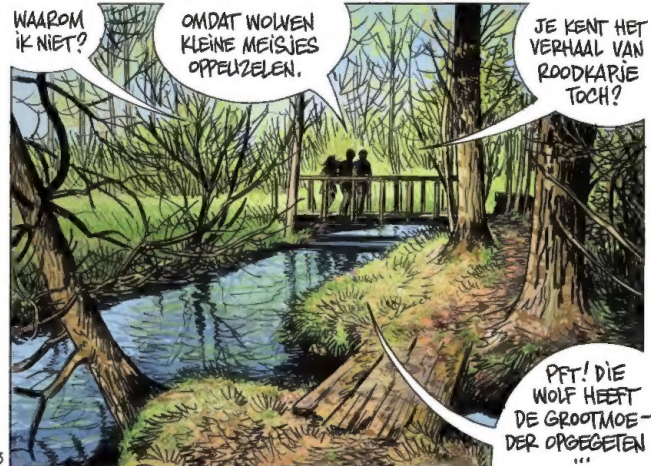
HIJ WIL
NIET DAT
JIJ 'T
VINDT,
ALICE!

WAAROM
IK NIET?

OMDAT WOLFEN
KLEINE MEISJES
OPPELZELEN.

JE KENT HET
VERHAAL VAN
ROODKARJE
TOCH?

PFT! DIE
WOLF HEFT
DE GROOTMOE-
DER OPGEGETEN
...

VERDER DAN...
DIT BEEKJE ZIJN
WE NOOIT GE-
WEEST.

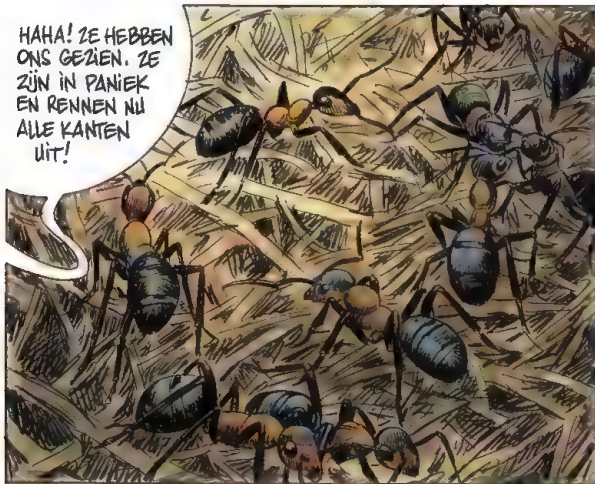
JAWEL,
WE GAAN
VERDER!

GOED, ALS
JIJ WILT.

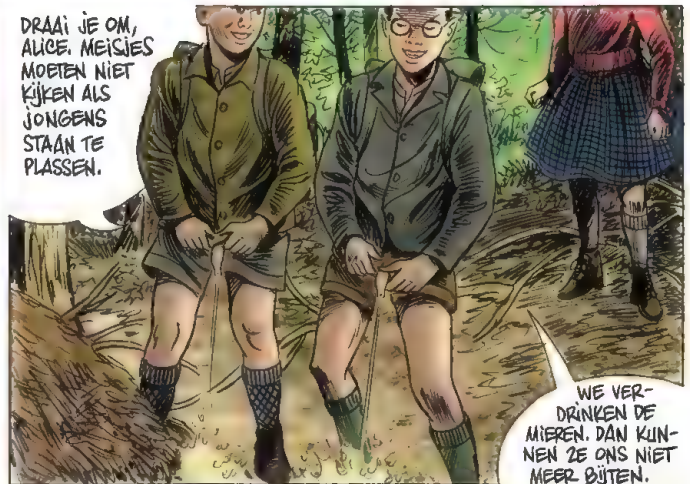

O, EEN
MIEREN-
NEST!

ZO
GROOT?

HAHA! ZE HEBBEN
ONS GEZIEN. ZE
ZIJN IN PANIEK
EN RENNEN NU
ALLE KANTEN
UIT!

DRAAI JE OM,
ALICE. MEISJES
MOETEN NIET
KIJKEN ALS
JONGENS
STAAN TE
PLASSEN.

WE VER-
DRINKEN DE
MIEREN. DAN KUN-
NEN ZE ONS NIET
MEER BIJTEN.

MIJN TANK IS LEEG.
GOED, DAN MAAR MET DE
GROTE MIDDELEN. KOM
OP! WE MAKEN DAT
NEST KAPOT!

NEE!
HOU OP!

OPHOUDEN, OF IK
SLA IN JULLIE
BALLEN!

WOW! ZO
KWAAD!

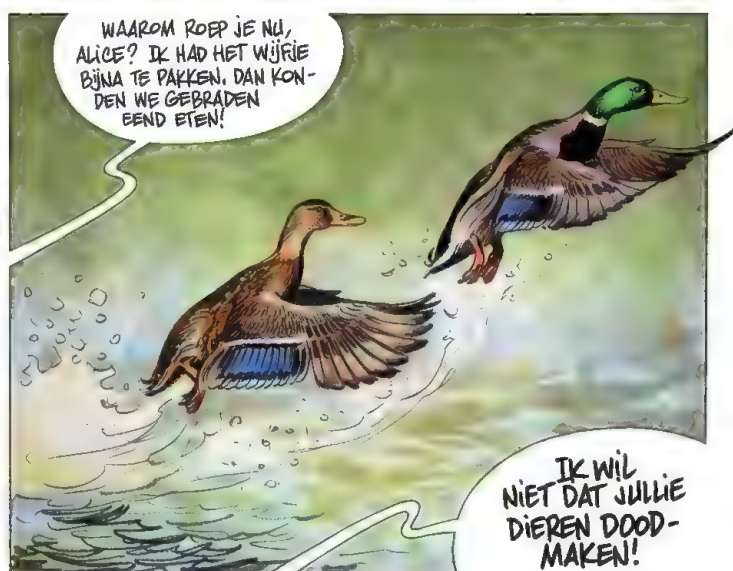
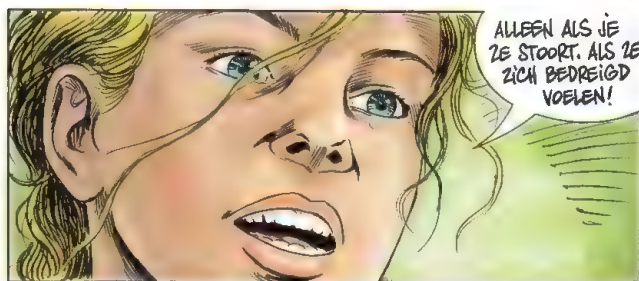
ZE ZOU
NOG
DURVEN
OOK!

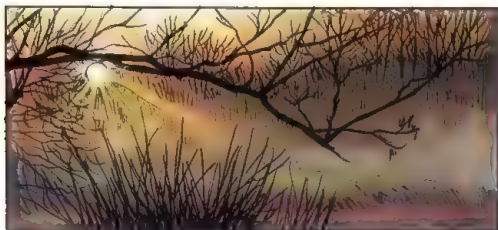
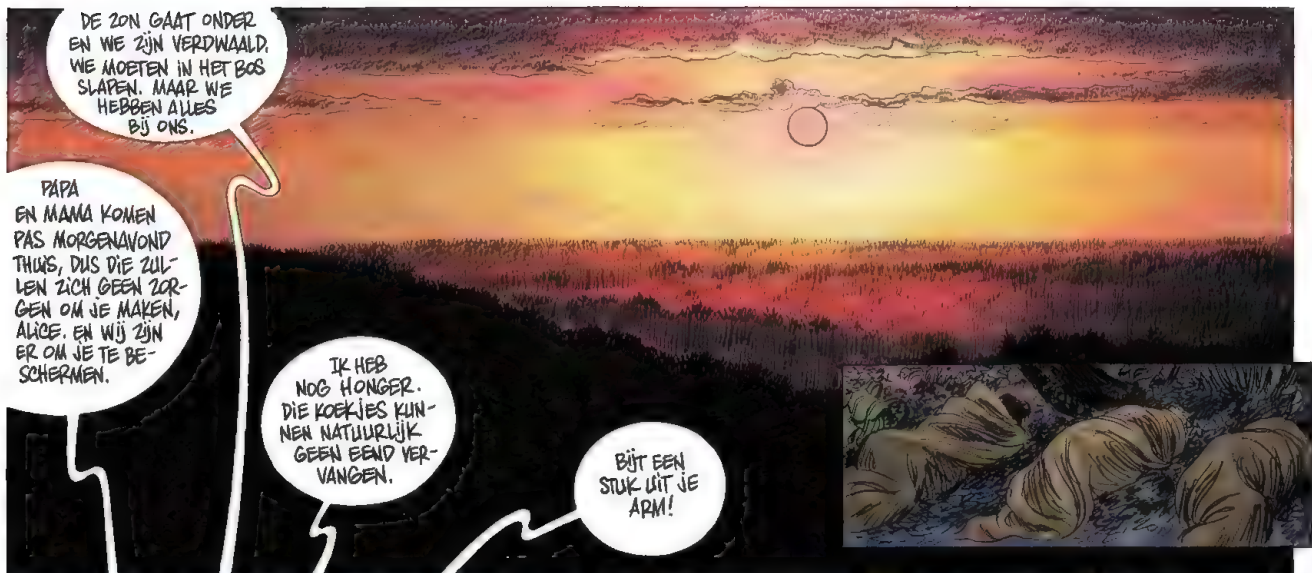
WAT HEB-
BEN DIE MIEREN
MISDAAN? LAAT
DE BEESTJES
MET RUST!

BLABLA...
BLABLA...

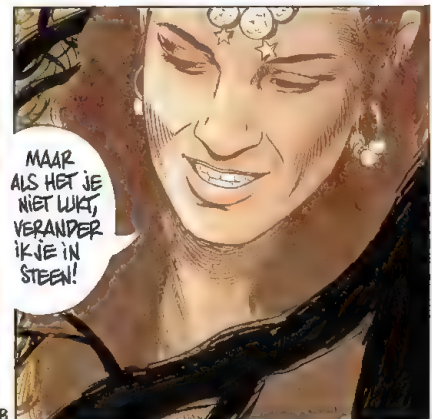
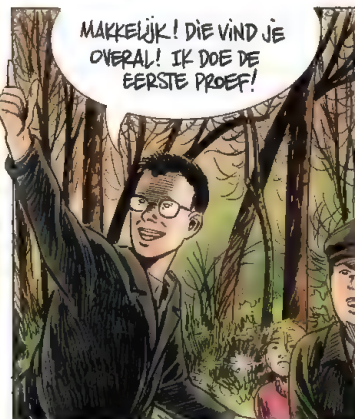
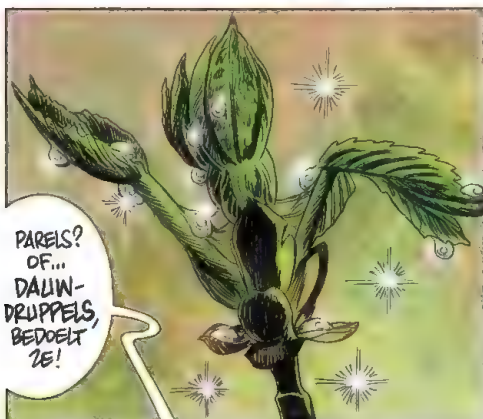

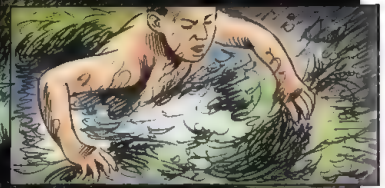
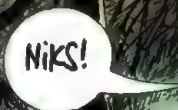
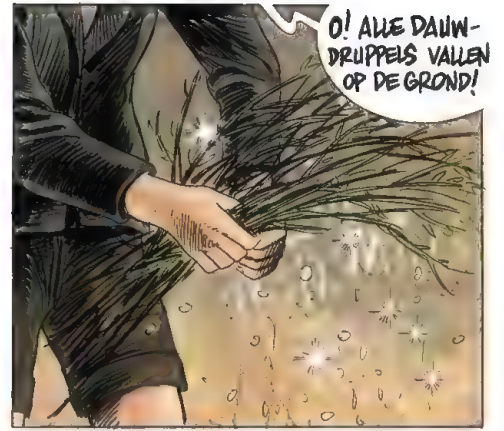
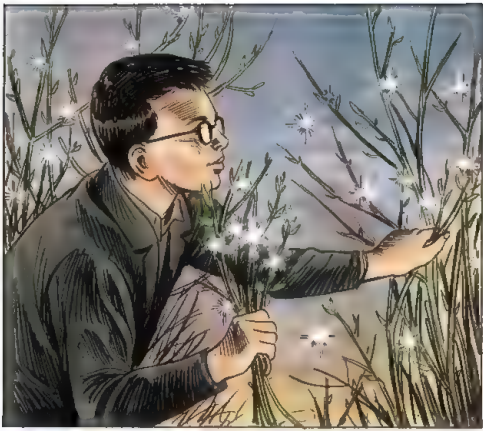

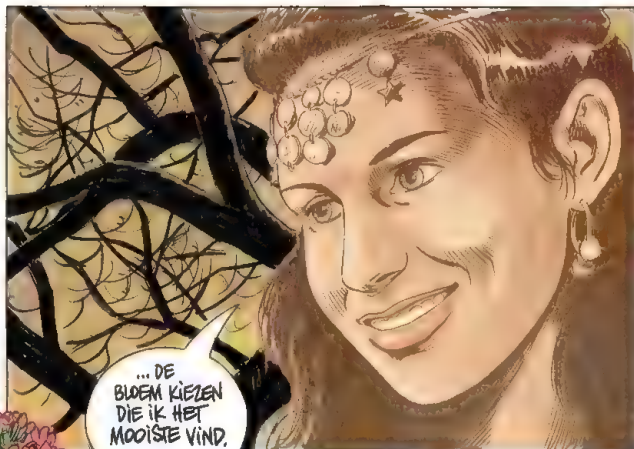
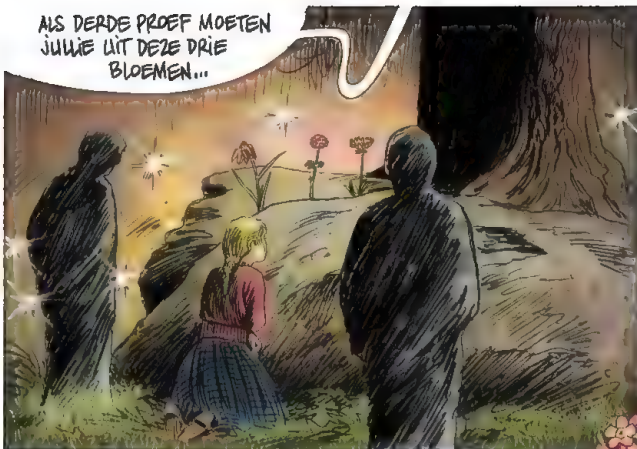

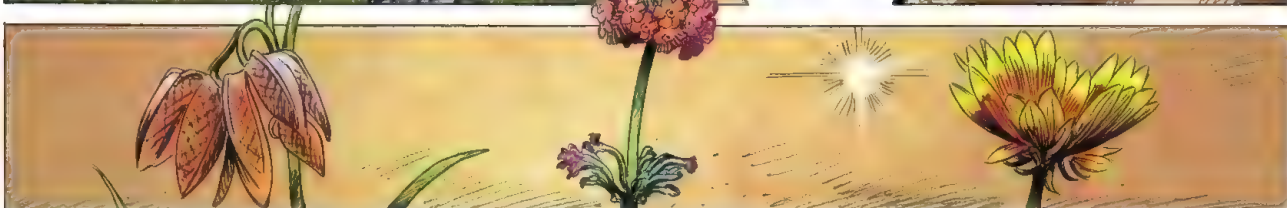

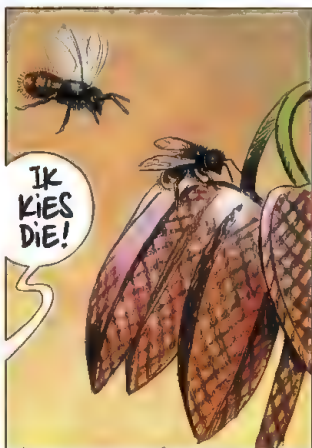
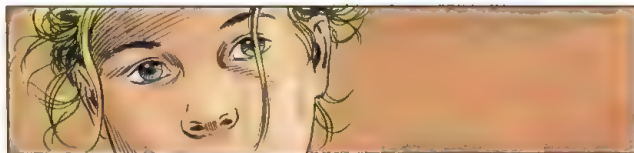
ALS DERDE PROEF MOETEN
JULIE LIT DEZE DRIE
BLOEMEN...

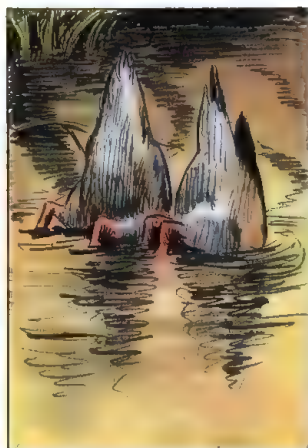
... DE
BLOEM KIEZEN
DIE IK HET
MOOIESTE VIND.

WELKE ZULLEN
WE NEMEN? ZE
ZIJN ALLE DRIE
MOOI. LIEVE HELP,
WAT NU?

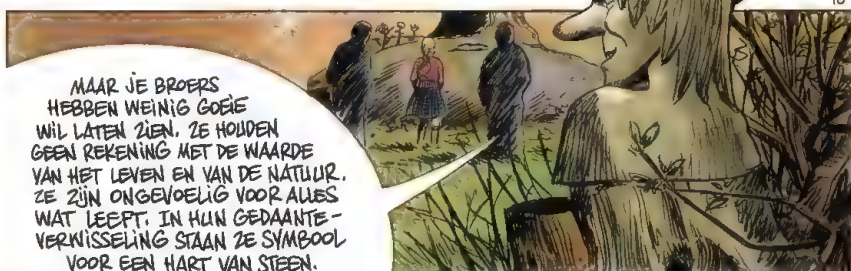
IK
KIES
DIE!

DE SLEUTEL
VAN DE DROMEN-
KOPPER! BEDANKT,
VRIENDEN!

DUIZEND
PARELS... DE
DRIE PROEVEN
ZIJN GESLAAGD.
ALICE, JIJ MAG
NU IN DE WOLVEN-
VALLEI LOPE
WAAR JE WILT...

MAAR JE BROERS
HEBBEN WEINIG GOEIE
WIL LATEN ZIEN. ZE HOUDEN
GEEN REKENING MET DE WAARDE
VAN HET LEVEN EN VAN DE NATUUR.
ZE ZIJN ONGEVOELIG VOOR ALLES
WAT LEEFT. IN HUN GEDAANTE-
VERNISSELING STAAN ZE SYMBOOL
VOOR EEN HART VAN STEEN.

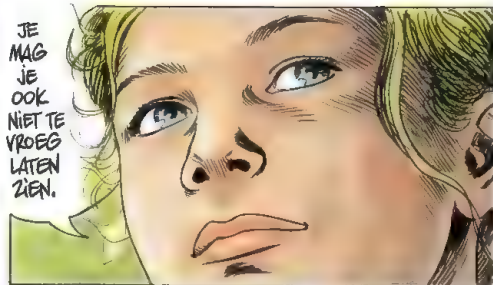
ARME JONGENS.
MAAR MISSCHIEN
HADDEN ZE HET
WEL VERDIEND...

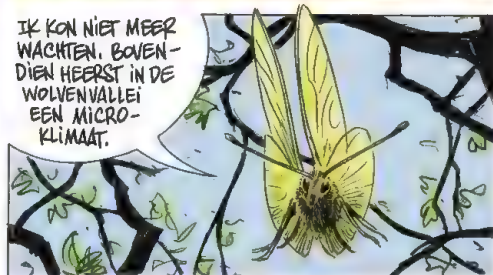
HALLO,
CITROENTJE!
JIJ BENT DE EERSTE
DIE UIT Z'N POP
KRIJPT!

IK SNAK
HIER AL WEKEN
NAAR. HET MOOISTE
MOMENT VAN M'N
LEVEN!

JE
MAG
JE
OOK
NIET TE
VROEG
LATEN
ZIEN.

IK KON NIET MEER
WACHTEN. BOVEN-
DIEN HEERST IN DE
WOLVENVALLEI
EEN MICRO-
KLIMAAT.

OEPS!
SORRY!

LET OP
WAAR JE
GAAT STAAN,
KIND!

WAAR
TREKKEN
JULLIE
NAAR-
TOE?

WAT EEN DOM-
ME VRAAG! DIE
KAN ALLEEN
VAN 'N MENS
KOMEN!

WE ZOEKEN
DE VUIVER
WAAR WE
ALLEMAAL
VERZAMELEN
OM ONS
VOORT TE
PLANTEN!

WAT.
VIND JE
VAN MIJN NIEUWE
GENE?,
MEISJE?

SCHITTEREND!
HET STAAT
JE MOOI!

HOE
HEET
JIJ?

ALICE.

O? ZOALS
ALICE IN
WONDERLAND?
PRIMA, WANT DIT
IS WONDERLAND!

HEEFT
'T WITTE
KONIJN
JE HIERHEEN
GEBRACHT
?

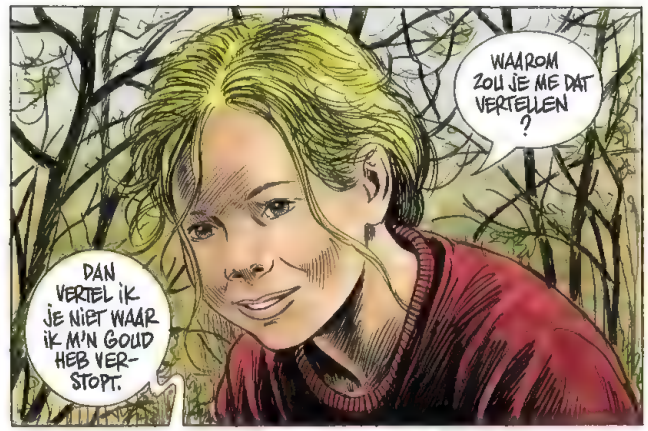
O, IK
ZAG MEER
DAN EEN KONIJN.
EN ZE WAREN
NIET ALLEMAAL
WIT. ZE HOUDEN
ACHTER EL-
KAAR AAN!

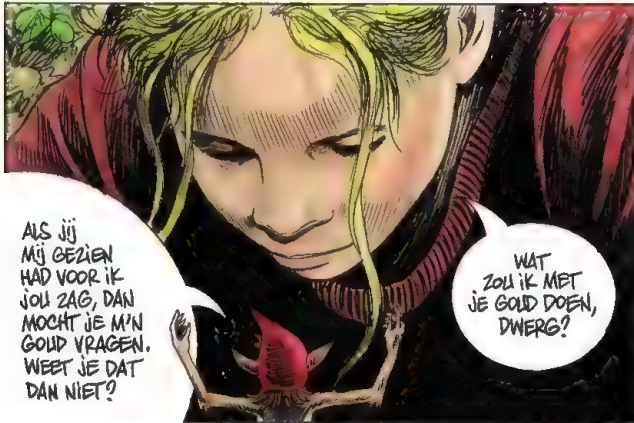
HAHA!
IK ZAG JOU
EERST!

LOGISCH!
IK BEN VEEL
GROTER DAN
JIJ!

WAAROM
ZOU JE ME DAT
VERTELLEN
?

DAN
VERTEL IK
JE NIET WAAR
IK M'N GOUD
HEB VER-
STOPT.

ALS JIJ
MIJ GEZIE
HAD VOOR IK
JOU ZAG, DAN
MOCHT JE M'N
GOUD VRAGEN.
WEET JE DAT
DAN NIET?

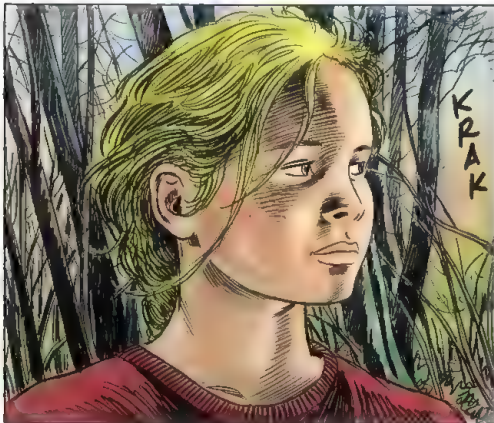
WAT
ZOU IK MET
JE GOUD DOEN,
DWERG?

HAHA!
DAT IS
EEN GOEIE
VRAAG!

EEN SLIMME
MEID!

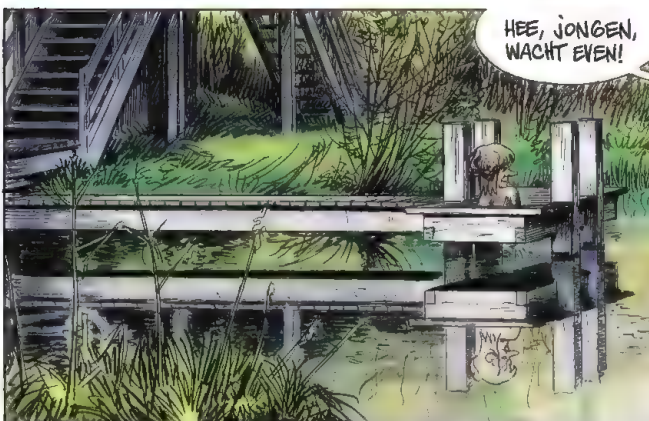
WE HEBBEN
AL DUIZEND
JAAR GEEN
MENS
MEER GE-
ZIEN!

K
R
A
K

O! EEN
JONGEN!
DAT IS TOCH
OOK EEN
MENS!

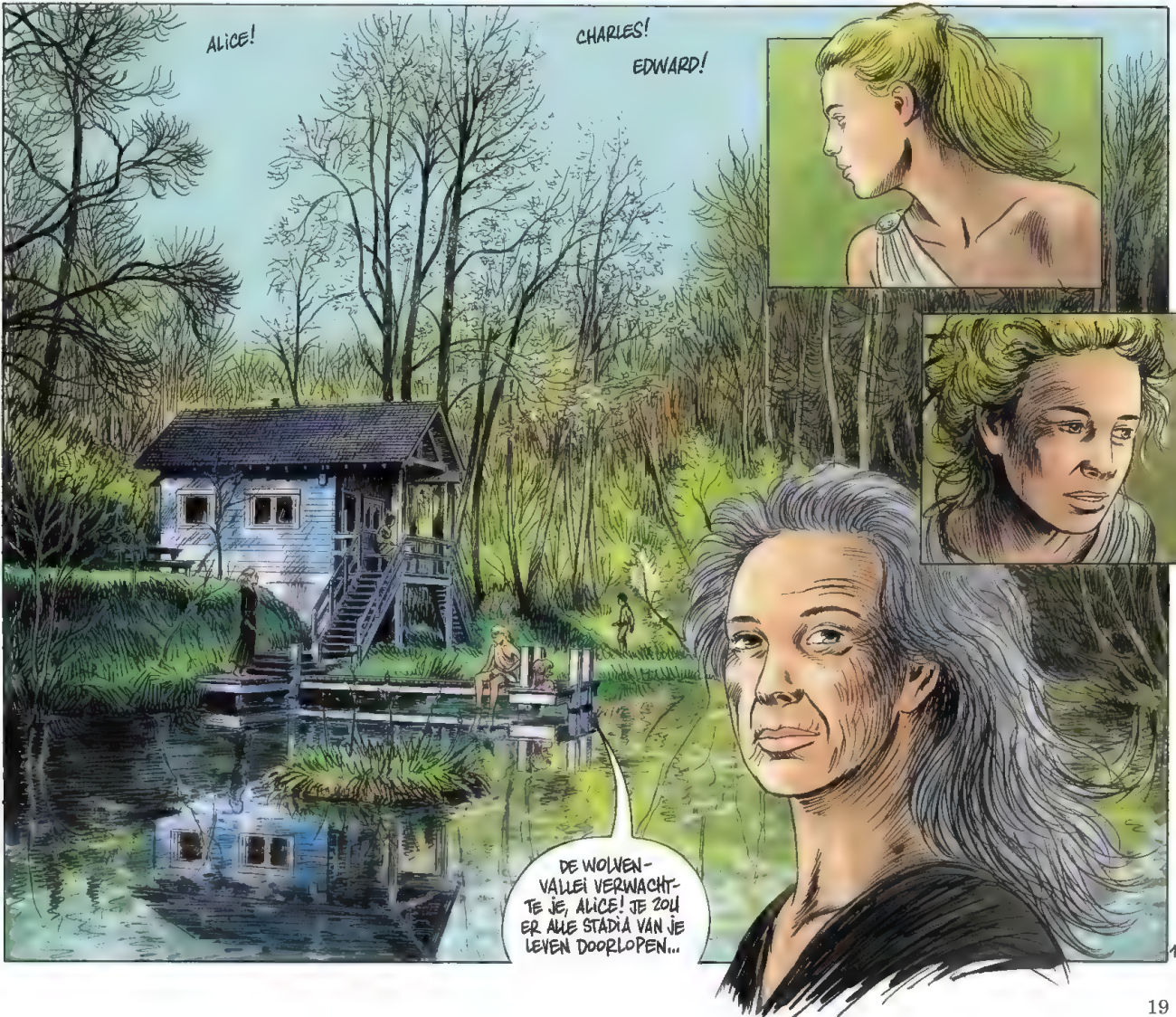
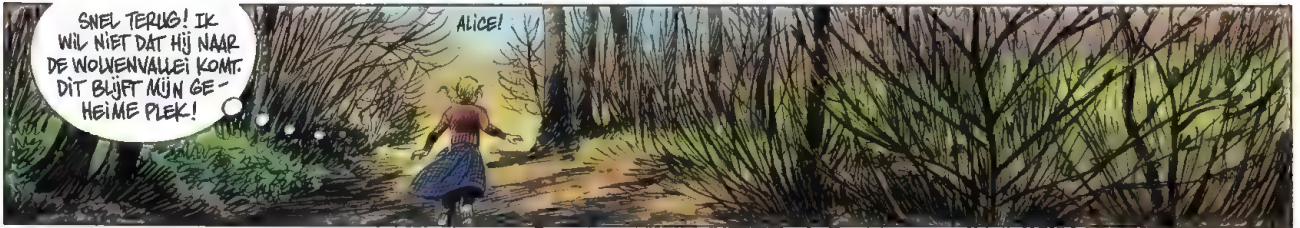
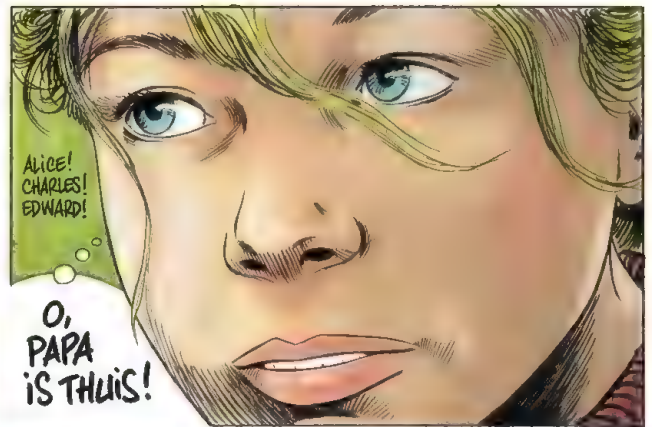
HEE, JONGEN,
WACHT EVEN!

JONGEN,
WAAR
BEN JE?

ALICE, JE BENT
GEWELDIG! JE
SLAAGT ERIN
OM MET ALLE
LEVENDE
WEZENS TE
CONVERSEREN.
ZO BEDENK
JE EEN
NIEUWE
DROOM-
WERELD.

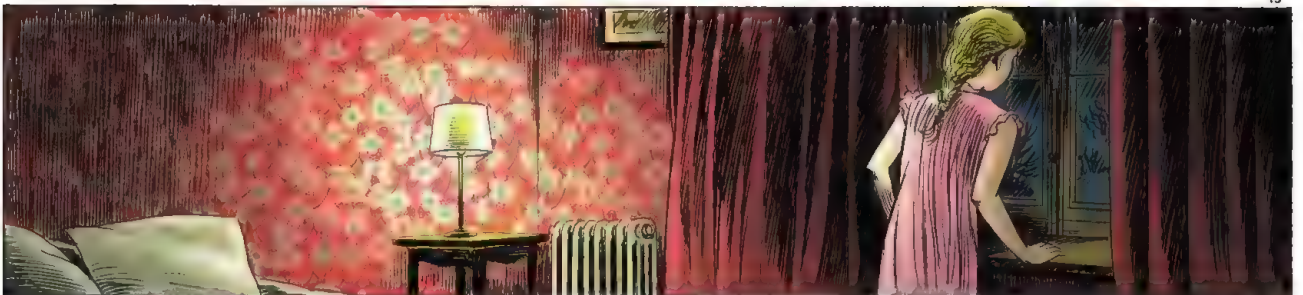

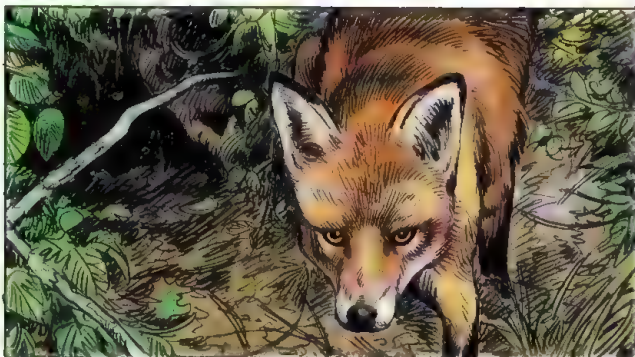

Wé vliegen
door de mooie hei,
vroeg in de mei. Dat is
wat de leeuwerik zei...

TRIU
TSJIFRU
TRE TRE...

Tra
la la
la...

OEPS! WAAR
REN JIJ NAARTOE,
VOSJE?

M'N VROUWTJE
HEEFT ME WEG-
GEJAAGD. ZE KRIJGT
STRAKS KLEINTJES!

O, DAT IS HEER-
LIJK NIEUWS!

VIND JE?
NU HEB IK GEEN
TERRITORIUM
MEER. ZE VER-
JOEG ME ALS EEN
INDRINGER.

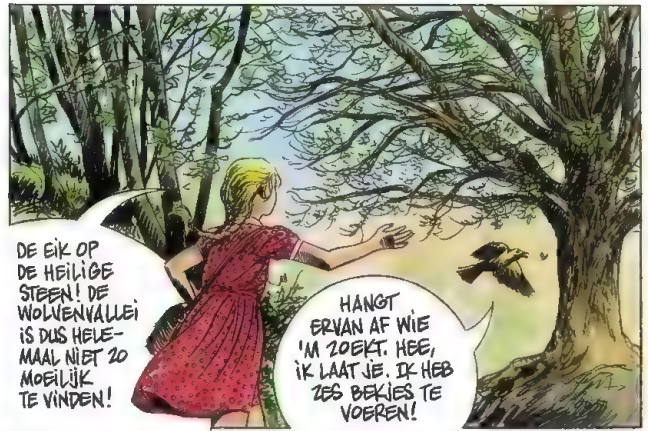
OOIT WOONDE
ER IN HET
DORP EEN
GEZIN MET
TWAALF KIN-
DEREN. ALS DE
VROU MOEST
BEVALLEN, STUUR-
DE ZE OOK ALTIJD
HAAR MAN WEG...

EN DAN GING
HIJ OP CAFÉ!

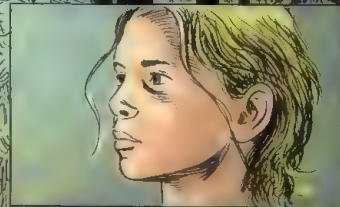
BEDANKT
VOOR DE
TIP, MEISJE!
HRHM!

DE EIK OP
DE HEILIGE
STEEN! DE
WOLVENVALLEI
IS DUS HELE-
MAAL NIET ZO
MOEILIK
TE VINDEN!

HANOT
ERVAN AF WIE
'M ZOekt. HEE,
IK LAAT JE. IK HEB
ZES BEKIES TE
VOEREN!

HEE
DAAR!

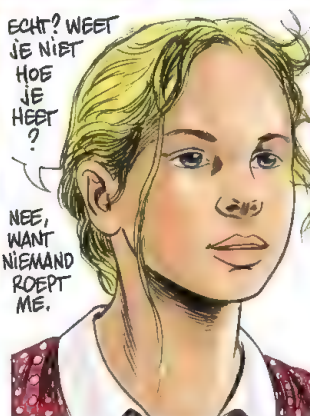

NIET BANG
ZIJN! REN NIET
WEG! IK BEN
MAAR EEN
KLEIN
MEISJE!

IK BEN ALICE!
HOE HEET
JIJ?

WEET
IK
NIET!

ECHT? WEET
JE NIET
HOE JE
HEET?

NEE,
WANT
NIEMAND
ROEPT
ME.

EN
HOE
OUD
BEN
JE?

WEET IK
OOK NIET.
DUIZEND
JAAR, OF
OUDER
...

KOM, ALICE, IK LEER
JE DE WOLVENVALLEI
KENNEN, VORIGE KEER
STOND JE HIER TOEN
JE VADER JE RIEP...

O!

WELKOM
BIJ ONS,
ALICE!

WAT
BEN JE
KNAP!

HET BLAUWE
CHALET VAN OPA.
PAPA ZEI ALTJD DAT
HET ALLEEN IN ONZE
VERBEELDING BE-
STOND, NIET ECHT.

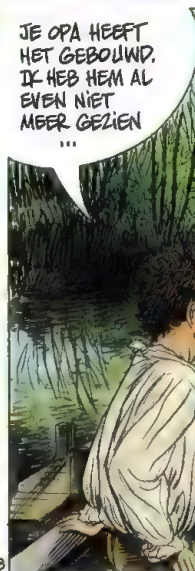

IK WIST
WEL DAT HET
GEEN VERZIN-
SEL WAS.

MOOI,
HË?

JA HOOR!
PRACHTIG!

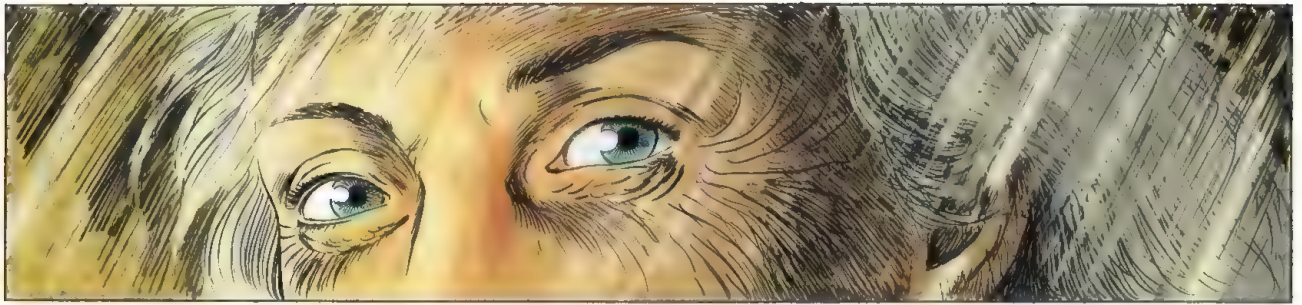

JE OPA HEEFT
HET GEBOLUWD.
IK HEB HEM AL
EVEN NIET
MEER GEZIEEN
...

TIEN JAAR! TJA, ALS JE
DUIZEND JAAR OUD BENT, IS DAT
MAAR 'EVEN'... OPA OVERLEED
NET VOOR IK GEBOREN WERD.
IK ZOU 'M ZO GRAAG GE-
KEND HEBBEN.

DRIE JAAR LATER...

ALICE,
IK KRIJG AL
WAT BAARD.
IK BEN AL
DUIZEND
JAAR NIET MEER
GEGROEID, MAAR
DANKZIJ JOU
ONTDEK IK
NU HET
ECHTE
LEVEN...

ALICE,
KOM JE
EVEN? IK
WIL JE
SPREKEN.

ALICE, JE BENT NU DERTIEN. JE
WORDT EEN GROTE MEID. BINNEN-
KORT BEN JE EEN VROUW. JE MOET
JE VERANTWOORDELIJKHEID LEREN NE-
MEN EN JE OOK ALS EEN VROUW GE-
DRAGEN. MAAR JE LEEFT IN JE
DROMEN EN JE HUPPELT DOOR 'T BOS.
WAT IS ER TOCH MET JE? WAT
ZOEK JE DAAR?

IK HEB
HET BLAUWE
CHALET VAN OPA
ONTDEKT EN HET
IS PRACHTIG!

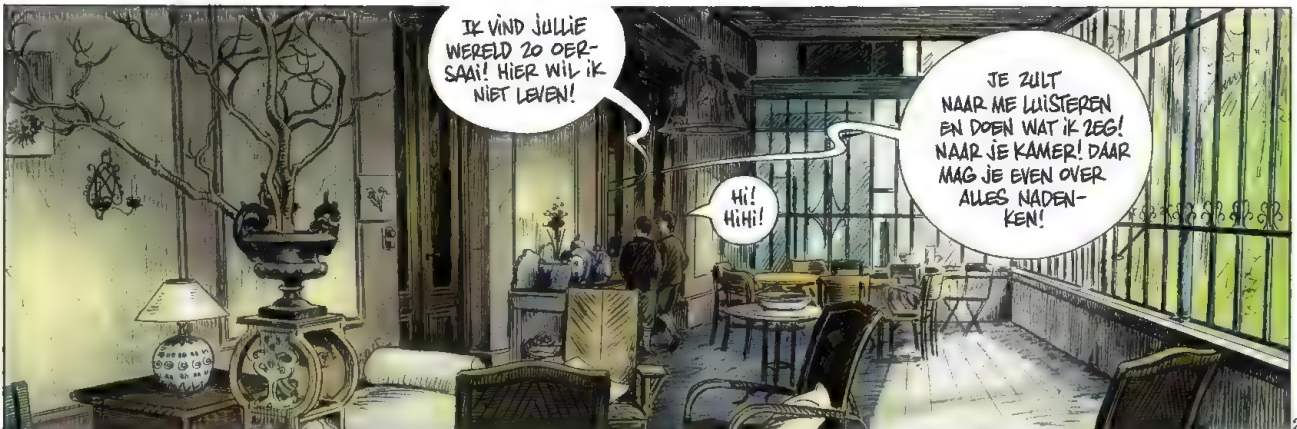
DAT CHALET
IS EEN LEGENDE.
HET BESTOND ALLEEN
IN DE DROMEN VAN JE OPA.
NIEMAND HEEFT HET
OOIT GEZIEN. JE OPA
WAS EEN DROMER.

JE HEBT
EEN ROL IN DIT
GEZIN. ER IS VEEL
WERK VOOR JOU. EN JE
MOET JE BEST DOEN OP SCHOOL.
AAN JE TOEKOMST DENKEN.
JE DROOMT DE HELE TIJD,
MAAR DE REALITEIT IS
ANDERS. LEER MET JE
TWEDE VOETEN OP DE
GROND TE STAAN!

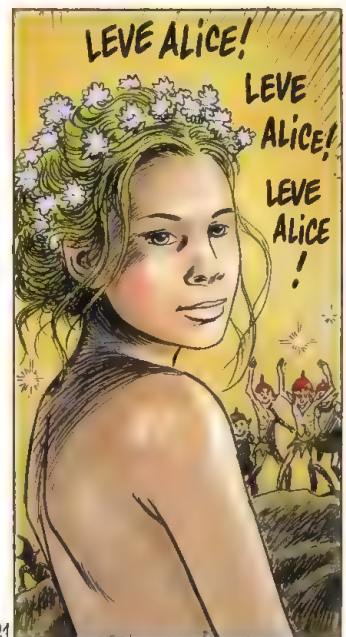
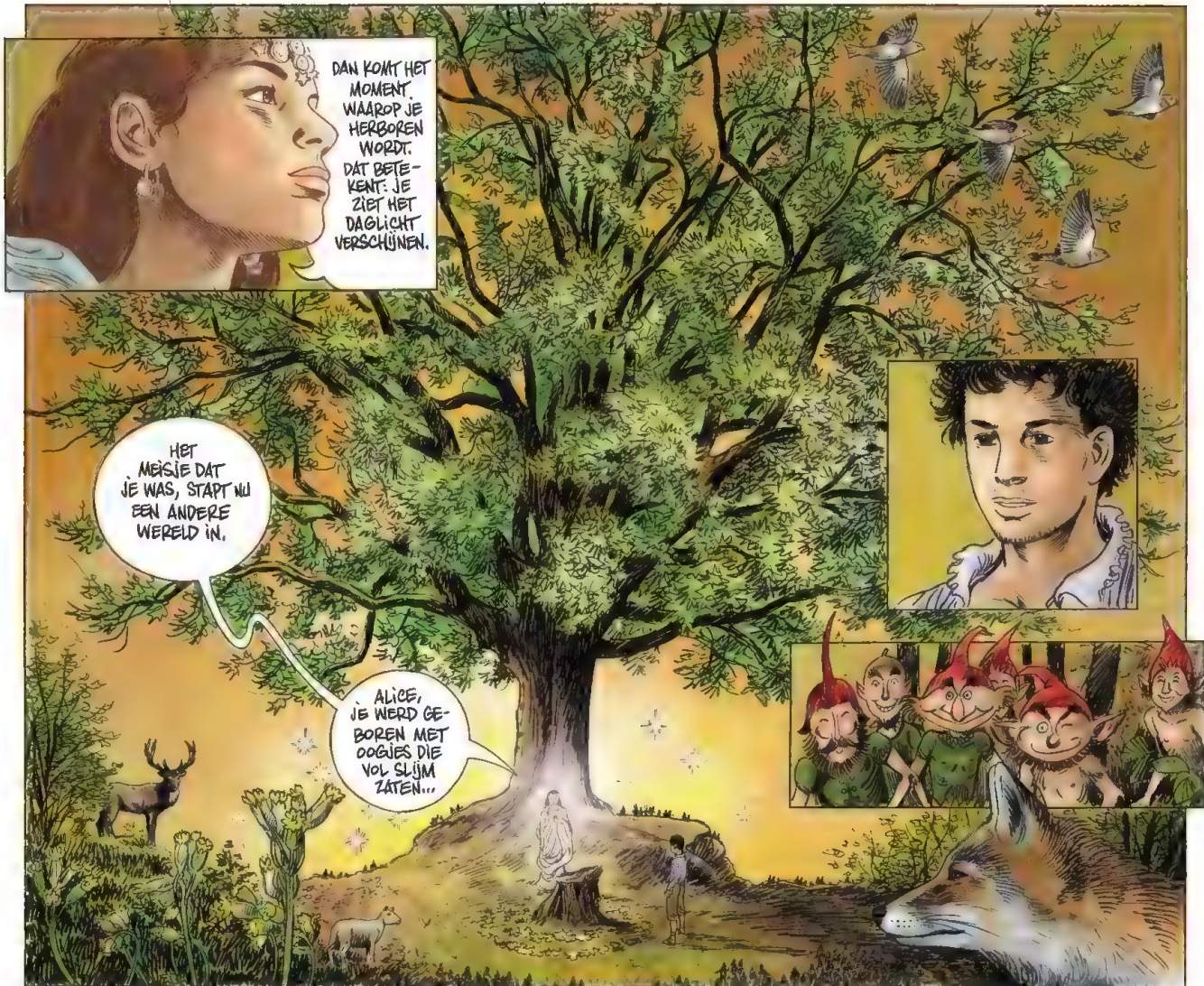
IK VIND JULLIE
WERELD ZO OER-
SAAI! HIER WIL IK
NIET LEVEN!

Hi!
Hihi!

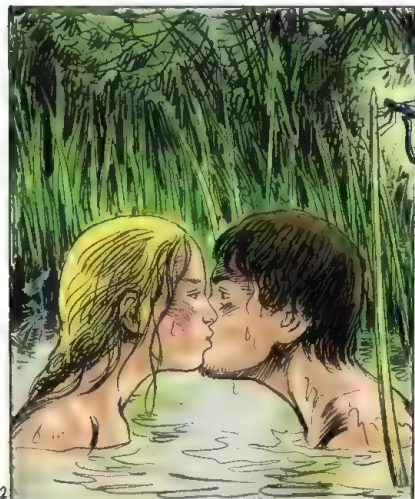
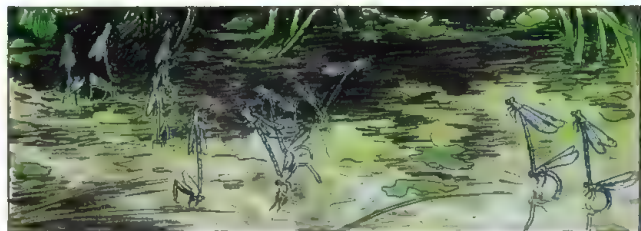
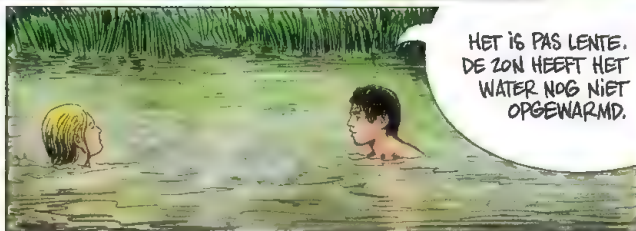
JE ZULT
NAAR ME LUISTEREN
EN DOEN WAT IK ZEG!
NAAR JE KAMER! DAAR
MAG JE EVEN OVER
ALLES NADEN-
KEN!

OMDAT JE TOCH NIET
NAAR ME WILT LUISTEREN,
ALICE, HEB IK JE IN
BRUSSEL INGESCHREVEN
BIJ DE NONNEN. HOPE-
LIJK KUNNEN ZIJ JE
LEREN GEHOOR-
ZAMEN.

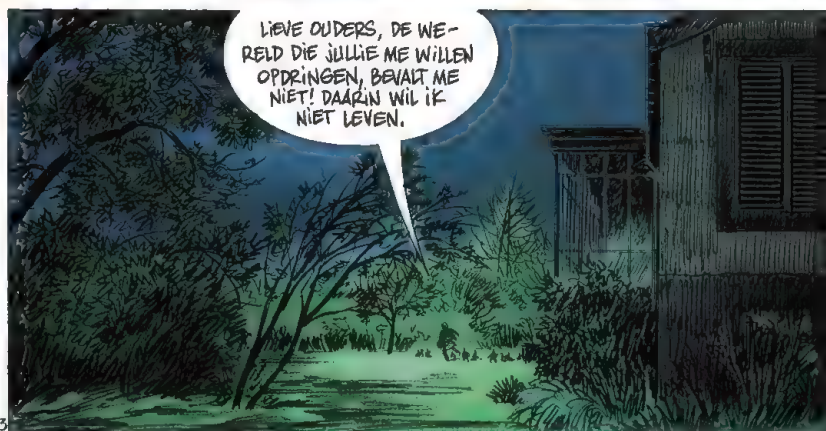

GAUW! SCHIET
OP! WE KOMEN
JE HALEN!

O, WAT
BEN IK BLIJ
DAT IK JULLIE
ZIE, VRIEND-
JES.

LIEVE OUDERS, DE WE-
RELD DIE JULLIE ME WILLEN
OPDRINGEN, BEVALT ME
NIET! DAARIN WIL IK
NIET LEVEN.

Zomer

Alice staat op, tra la la la la la la.
Alice staat op, maar veel te vroeg,
ja, veel te vroeg.
Haar moeder vraagt: Alice, wat is er?
Heb je hoofdpijn, of is het wat anders
dat je uit bed joeg?

Ik heb geen
hoofdpijn, maar
hartzeer.

Huil maar niet, Alice. Als het even
kon, trouwde je met een prins
of een baron.

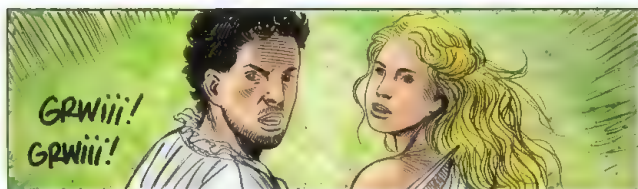
Ik wil geen
baron, en al helemaal
geen prins. Ik ben alleen
blij met m'n herder uit
de wolvenvallei.

Die jongen
krijg je niet, want
hem hangen we in
een boom.

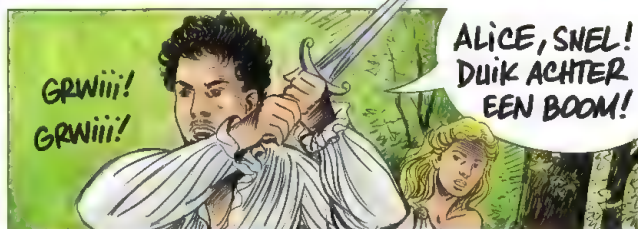
Als je dat
doet, hang mij dan
naast 'm.

GRWiii!
GRWiii!

GRWiii!
GRWiii!

GRWiii!
GRWiii!

ALICE, SNEL!
DUIK ACHTER
EEN BOOM!

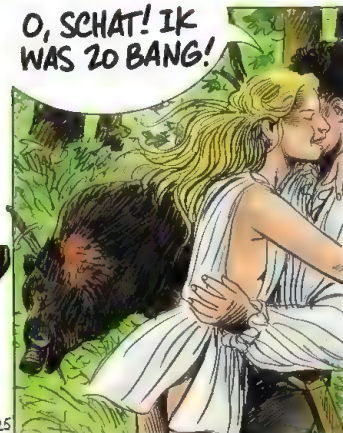
GRWiii!...!
GRWiii!

HIER,
DIKZAK!
PAK AAN!

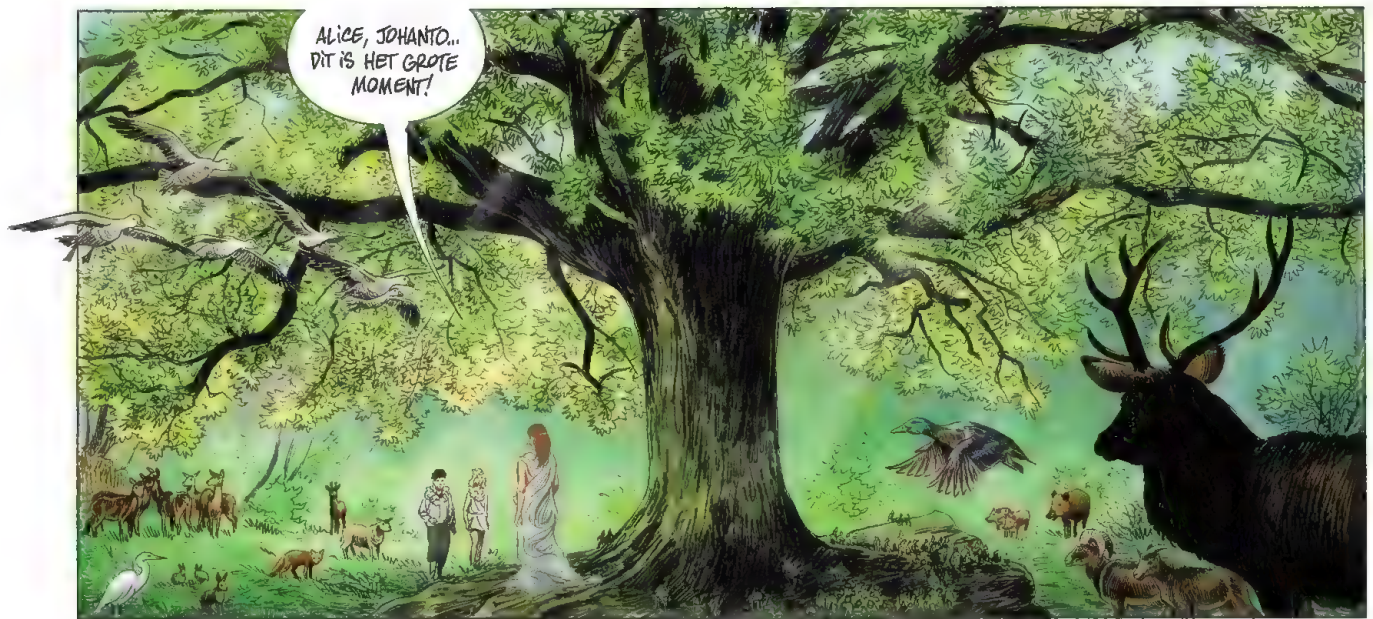

GRW
iii!
iii!

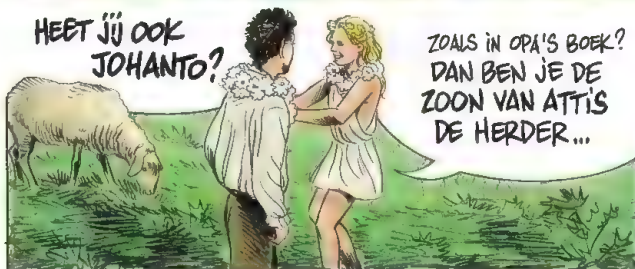
O, SCHAT! IK
WAS ZO BANG!

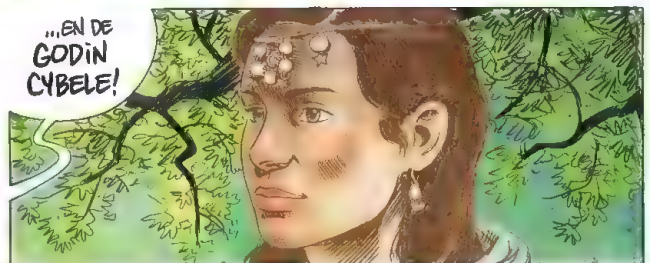

ALICE, JOHANTO...
DIT IS HET GROTE
MOMENT!

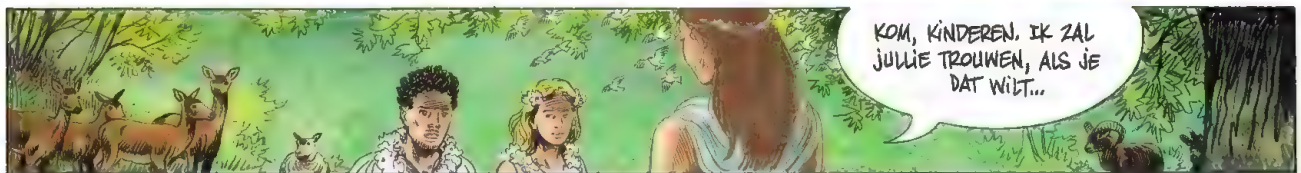

HEET JIJ OOK
JOHANTO?

ZOALS IN OPA'S BOEK?
DAN BEN JE DE
ZOOON VAN ATTIS
DE HERDER...

...EN DE
GODIN
CYBELE!

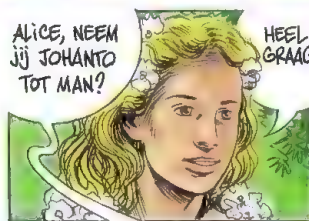

KOM, KINDEREN. IK ZAL
JULLIE TROUWEN, ALS JE
DAT WILT...

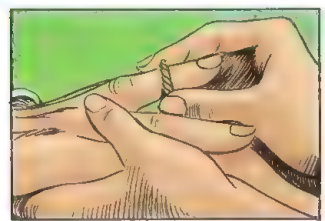
JOHANTO,
NEEM JIJ ALICE
TOT VROUW?

JA,
GRAAG!

ALICE, NEEM
JIJ JOHANTO
TOT MAN?

HEEL
GRAAG!

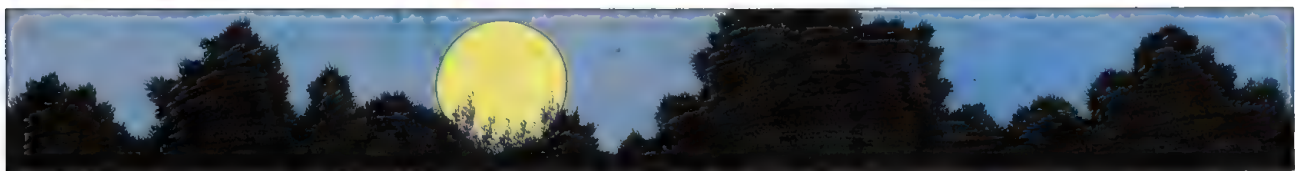

DEZE RINGEN ZIJN VAN GE-
VLOCHTEN GRAS, DUS ZE VER-
GAAN SNEL. MAAR JULLIE BAND
IS EEUWIG EN ZAL STERKER
WORDEN MET DE JAREN.

JE MAG
DE BRUID NU
KUSSEN, ZOOON!

Toen ik nog bij vader woonde. Woonde, tra la la la la. Toen ik nog bij vader woonde, nog huwbaar was ik toen...

En de herderin me vroeg op haar schap te passen...

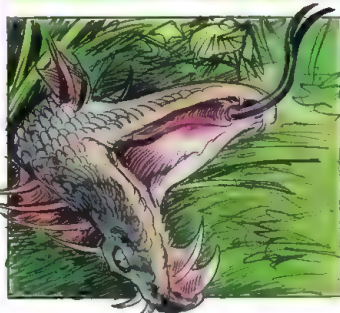
De herder die het schap liet grazen in lange groene grassen...

...probeerde me steeds weer te kussen, en me naar het bos te lokken.

Daar wilde hij me kussen in het groen.

Maar daar aangekomen, was plots te horen...

ALICE, RENNEN!

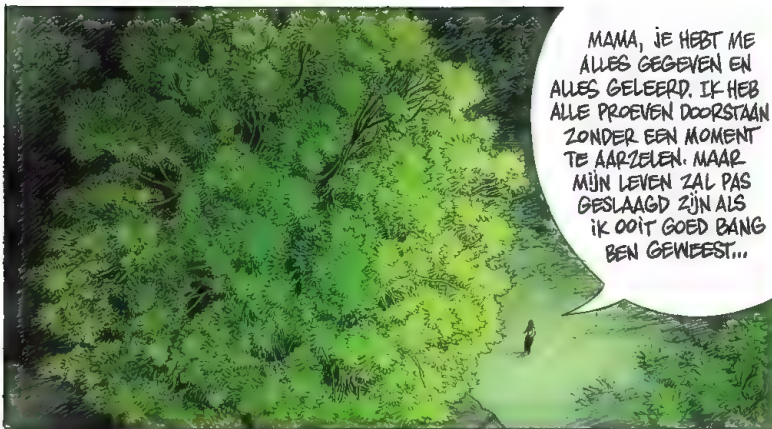

JOHANTO! JE BENT MIJN HELD!

BÈÈÈÈ!

MAMA, JE HEBT ME
ALLES GEGEVEN EN
ALLES GELEERD. IK HEB
ALLE PROEVEN DOORSTAAN
ZONDER EEN MOMENT
TE AARZELEN. MAAR
MIJN LEVEN ZAL PAS
GESLAAGD ZIJN ALS
IK OOIIT GOED BANG
BEN GEWEEST...

MAMA, IK WIL ZO
GRAAG ALLES
LEREN. MAAR
LEER ME EERST
TE BIBBEREN EN
TE BEVEN!

IK WEET
NIET WAT ANGST
IS...

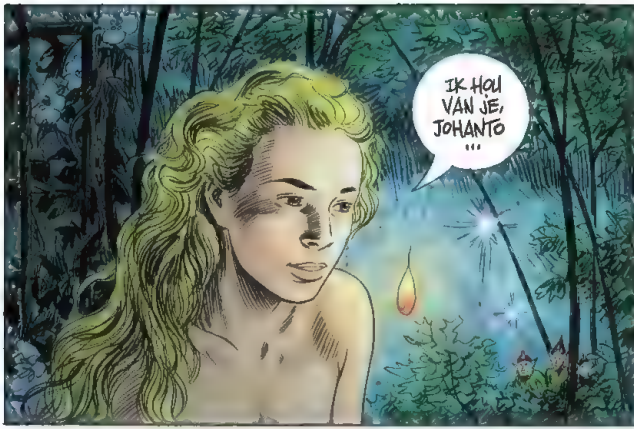
IK KAN ER
ME NIETS BIJ
VOORSTELLEN.

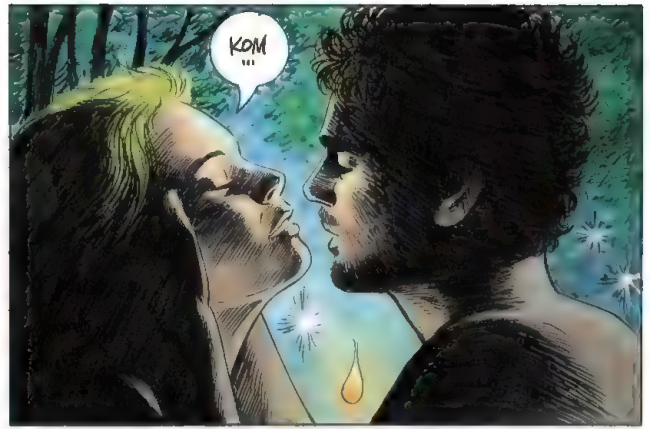
EN ZO LANG IK
NIET WEET WAT
BANG ZIJN IS, BEN
IK OOK NIET
KLAAR...

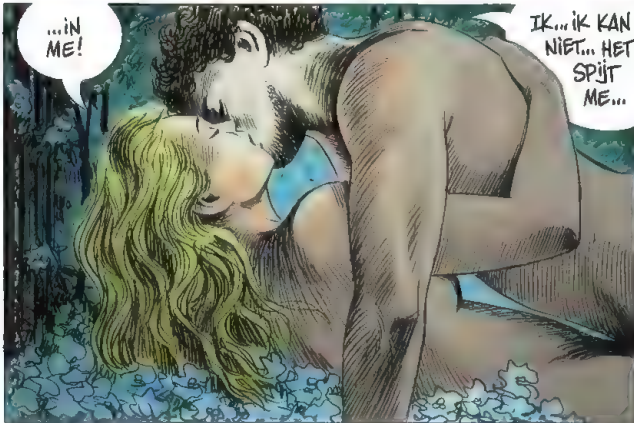

IK HOU
VAN JE,
JOHANTO
...

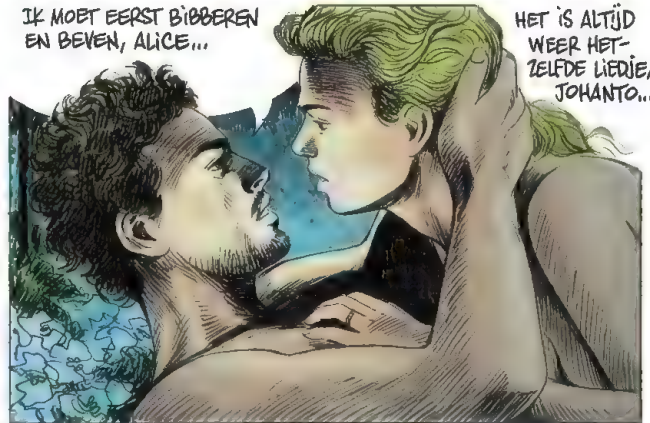

KOM
...

...IN
ME!

IK... IK KAN
NIET... HET
SPJIT
ME...

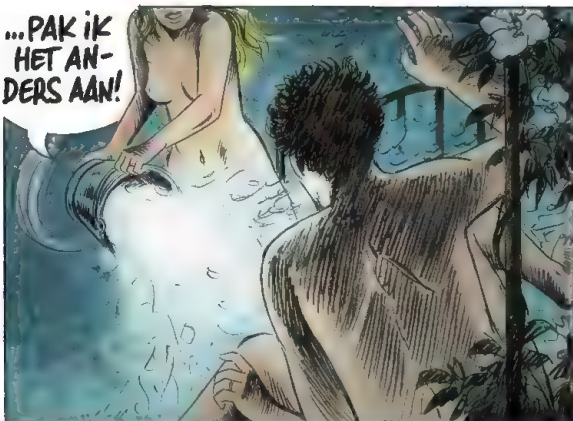
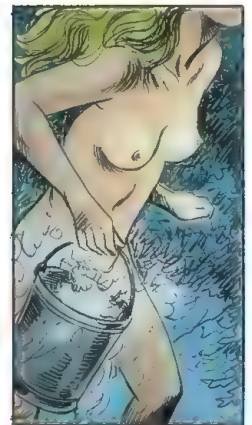

IK MOET EERST BIBBEREN
EN BEVEN, ALICE...

HET IS ALTJD
WEER HET-
ZELFDE LIEDE,
JOHANTO...

GOED!
DAN...

...PAK IK
HET AN-
DERS AAN!

O, SCHAT, NU
BIBBER EN
BEEF
IK...

NU WEET
IK DANKJ
JOU WAT
HET IS
...

JE MOET BRANDNETELZAAD PIET-
TEN, MENGEN MET PEPER EN
HONING. ALS JE DAT IN WIJN DOET,
RAAKT DE MAN ERG SNEL OPGE-
WONDEN. IN DIE MATE DAT OOK
HET MEISIE ONMIDDELIJK
GEPIKKELD RAAKT.

KNOFLOOK IS NOG EEN VERSTERKEND
MIDDEL EN GEEFT EXTRA KRACHT.
MAAR DOOR DE SCHERPE GEUR
STINKT DE ADEM VAN DE PER-
SOON DIE ERVAN EET.

HET VOORDEEL KAN
DUS SNEL KEREN EN
EEN HINDERNIS WORDEN
TUSSEN DE MINNAARS
...

WIE LIEVER GEEN
RISICO'S NEEMT EN TOCH
Z'N PRESTATIES WIL VERGROTEN:
KAUW WAT GEMBER OP AZIJN. NIET
ALLEEN VERDWIJNT DE KNOFLOOKGEUR
DAN, MAAR DE GEMBER WERKT
STIMULEREND...

GEMBER IS VRIJEL EN KRACHTIG.
HET VERHOOGT DE BLOEDDRUK EN
DE TRANSPIRATIE NEEMT AF.
GEMBER ZORGT OOK VOOR EEN
BETERE 'BEVLOEIING' IN
HET MANNELIJK LID.

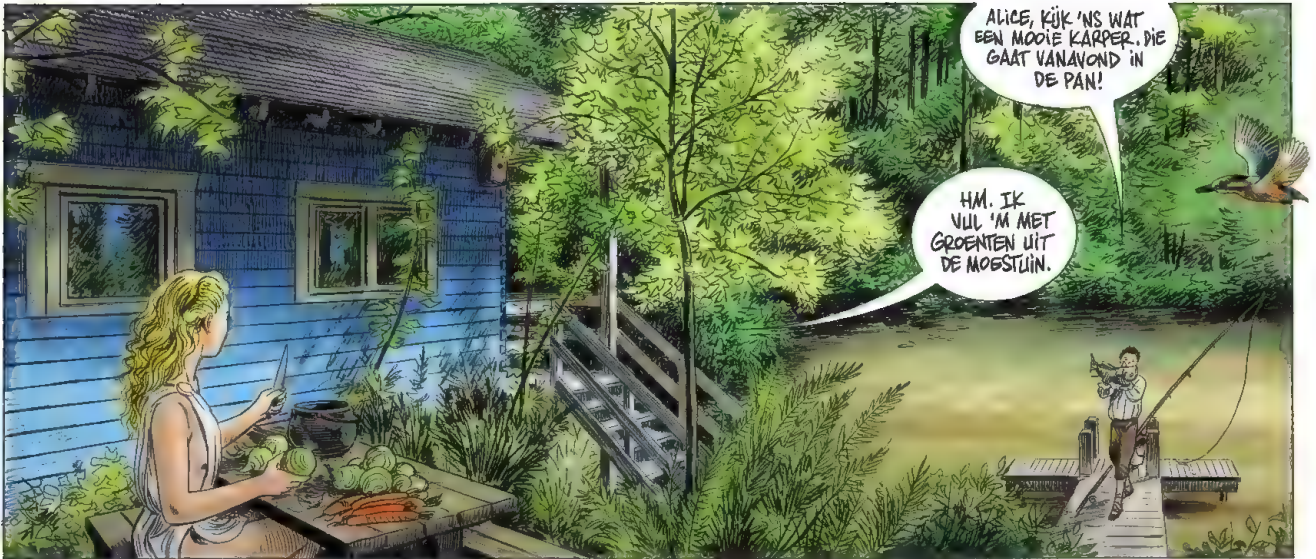
HOU
TOCH OP,
JULLIE!

JOHANTO
HEEFT HELE-
MAAL GEEN
AANWIJZINGEN
NODIG. DAT ZIEN
JULLIE TOCH!

OM NIET TE WORDEN GECONFRONTÉERD
MET EEN OPSTOOT VAN SEKSUELE GEVOE-
LENS IN HET ECHTELIJKE BED, HAD JOHANTO
AL ZIJN EMOTIES LIJTGESCHAKELD. MAAR JIJ,
ALICE, HEBT HEM GELEERD ANGST TE AANVAAR-
DEN ALS ONDERDEEL VAN ZIJN MENSELIJKE PER-
SOONLIJKHEID. JIJ GAF HEM DE KANS OM VOL-
WASSEN TE WORDEN. JE HEBT HEM
GELEERD ZIJN PRIKELS NIET TE
VERDRINGEN, MAAR ZE TE
AANVAARDEN.

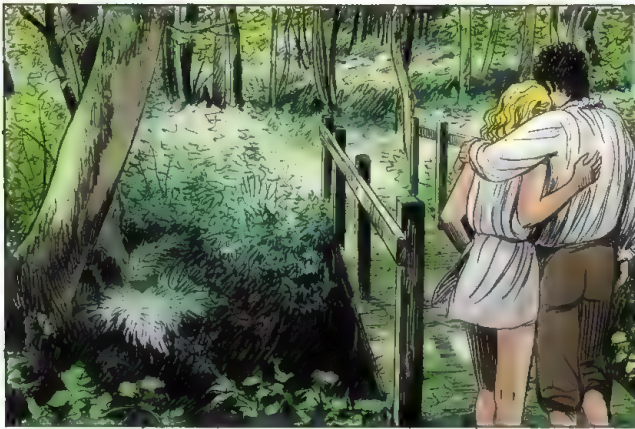

ALICE, Kijk 'ns wat een mooie karpertje. Die gaat vanavond in de pan!

Hm. Ik vul 'm met groenten uit de moestuin.

Zie je die twee bomen? Ze lijken wel verliefd.

Net als wij!

Er was eens, diep in het bos, een Romeo die met zijn tak aanschuurde tegen zijn buurvrouw Julia.

Romeo's tak stierf af en viel. Je zag toen op de bomen alleen nog een grote wrong, als twee monden die elkaar innig kusten.

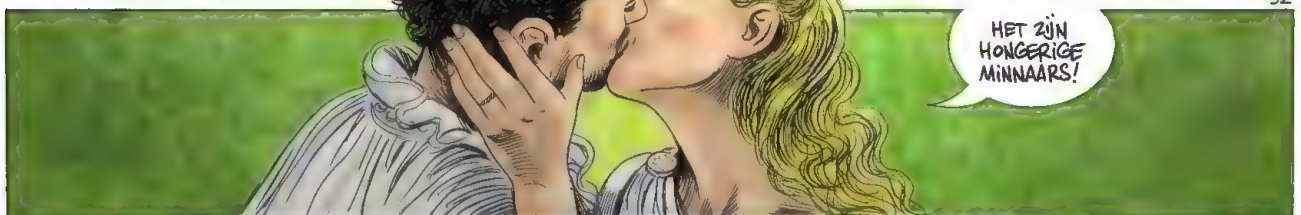
Julia hield niet van zoveel vrijpostigheid, omdat ze de tak niet kon breken, slokte ze hem op!

Zie je, Johanto?

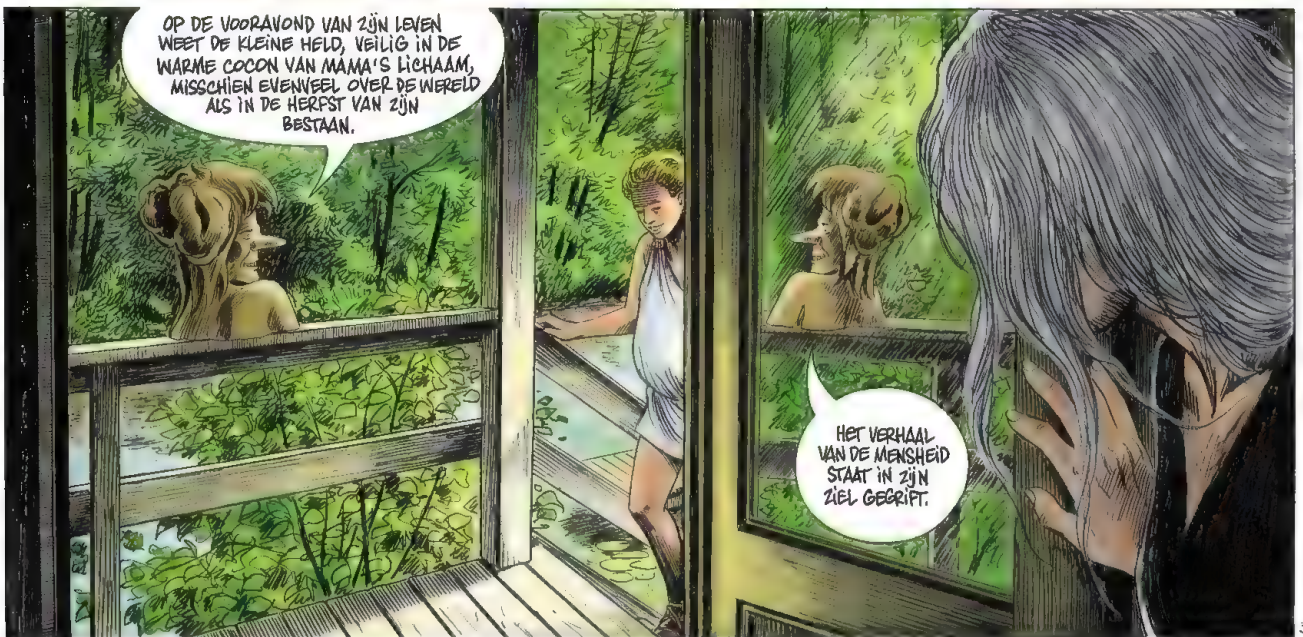
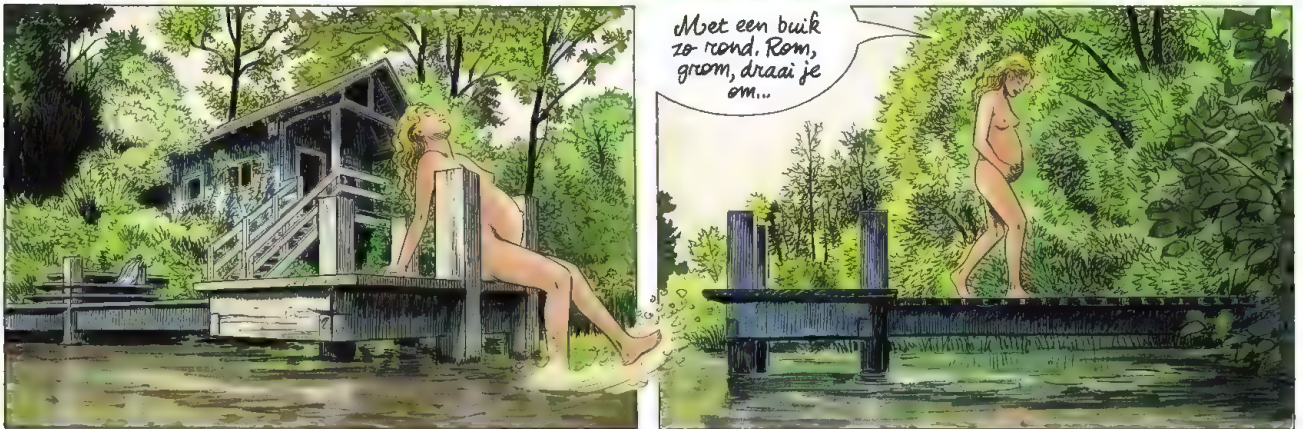
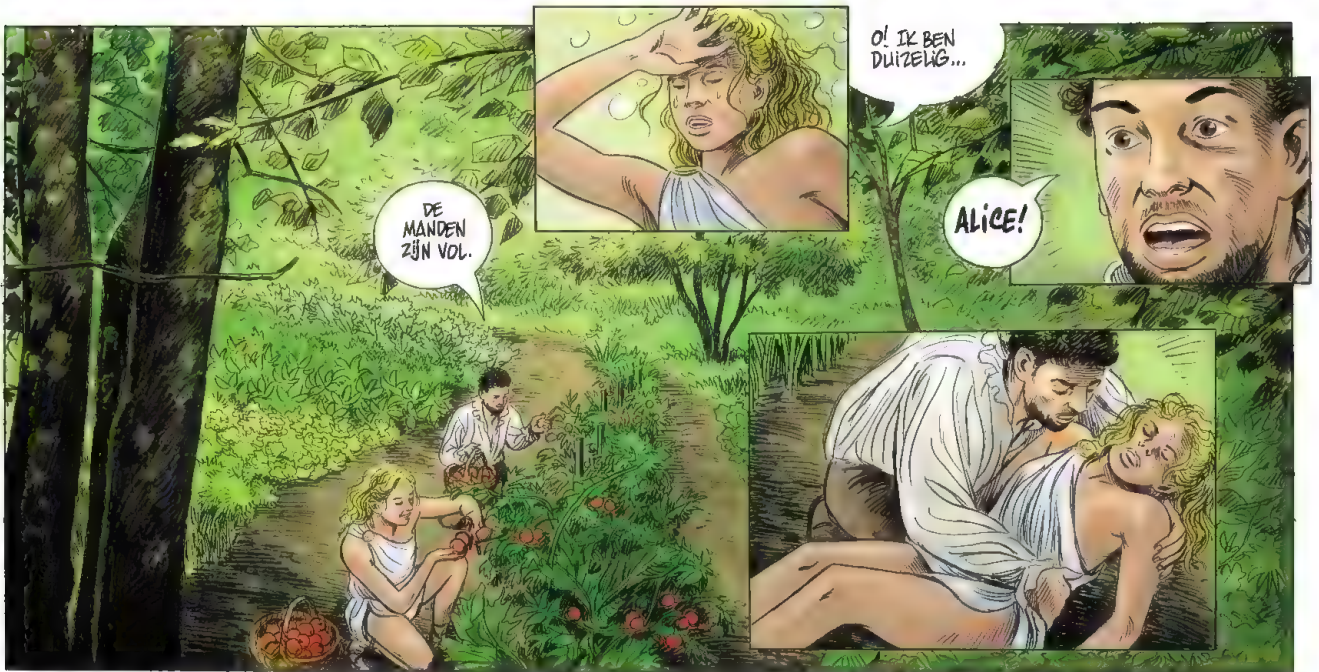

En dus loopt het sprookje toch goed af, Alice. Het komt weer goed en de bomen blijven elkaar kussen. Tien, vijftien jaar lang... misschien wel hun hele leven.

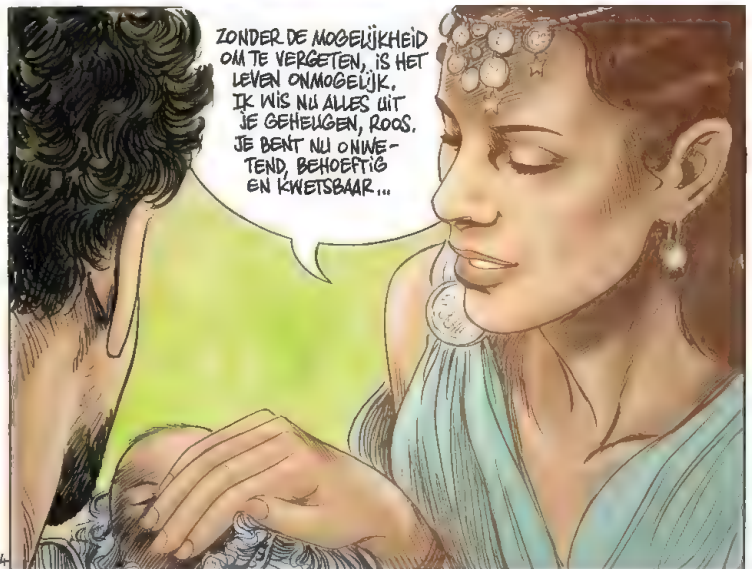
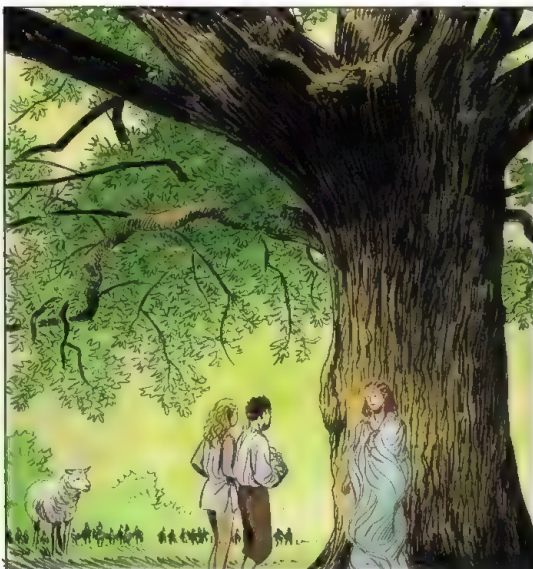
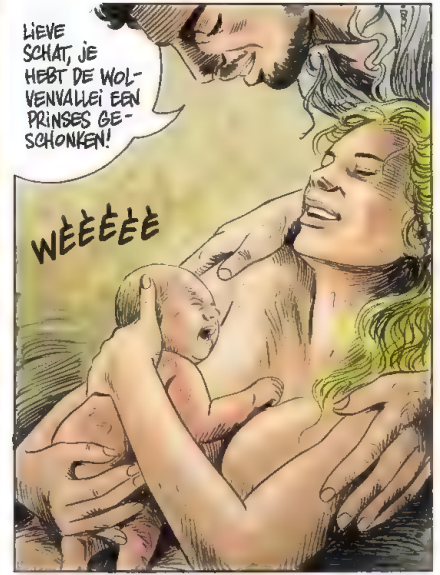

Het zijn hongerige minnaars!

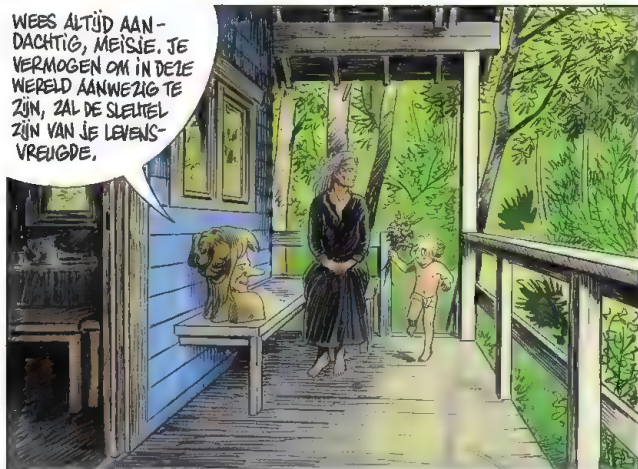

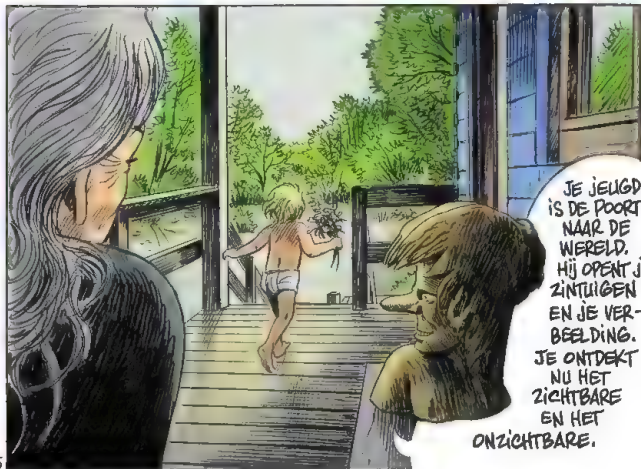

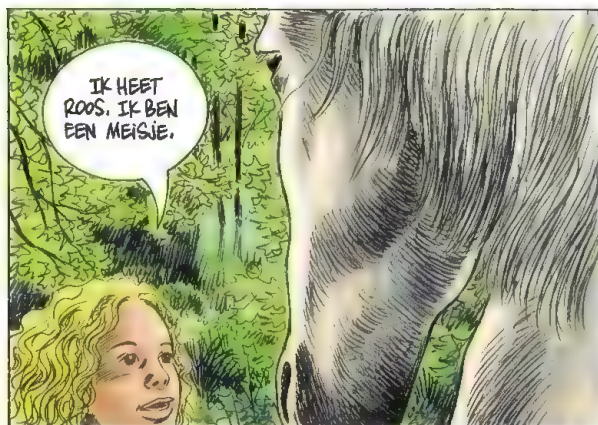
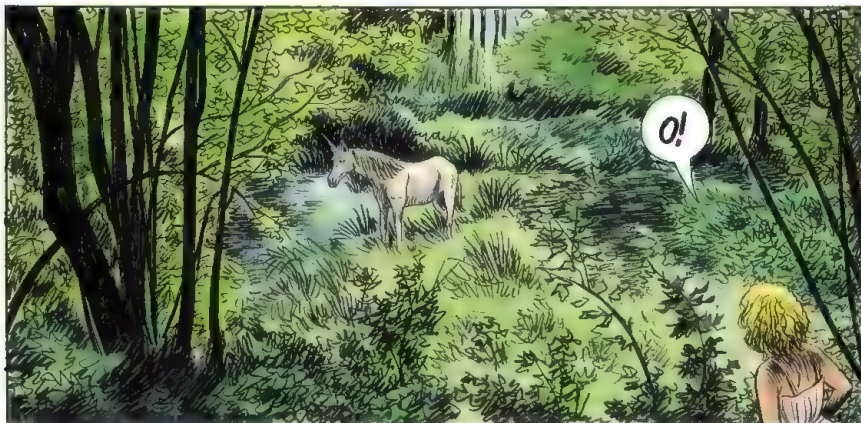
WEES ALTJD AAN-
 DACHTIG, MEISJE. JE
 VERMOGEN OM IN DEZE
 WERELD AANWEEZIG TE
 ZIJN, ZAL DE SLEUTEL
 ZIJN VAN JE LEVEN-
 VREUGDE.

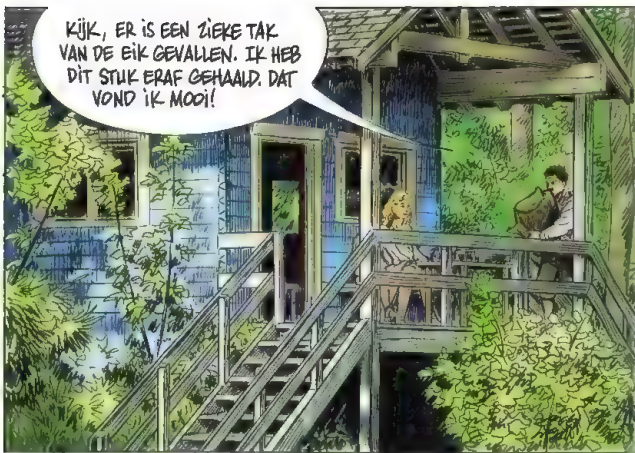
JE JEUGD
 IS DE POORT
 NAAR DE
 WERELD.
 HIJ OPENT JE
 ZINTUIGEN
 EN JE VER-
 BEELDING.
 JE ONTDEKT
 NU HET
 ZICHTBARE
 EN HET
 ONZICHTBARE.

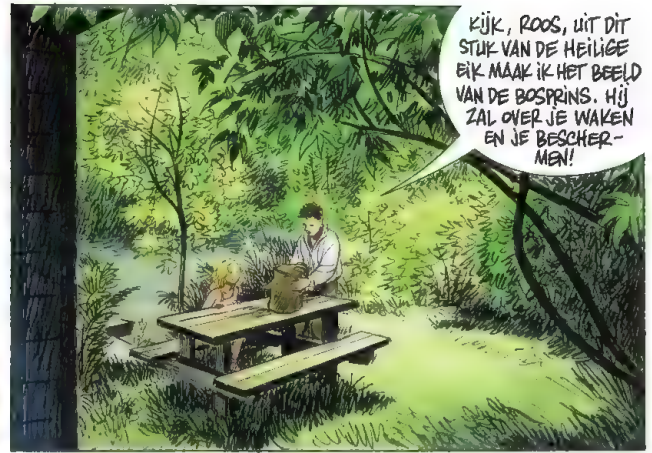

KIJK, ER IS EEN ZIEKE TAK
VAN DE EIK GEVALLEN. IK HEB
DIT STUK ERAF GEHAALD. DAT
VOND IK MOOI!

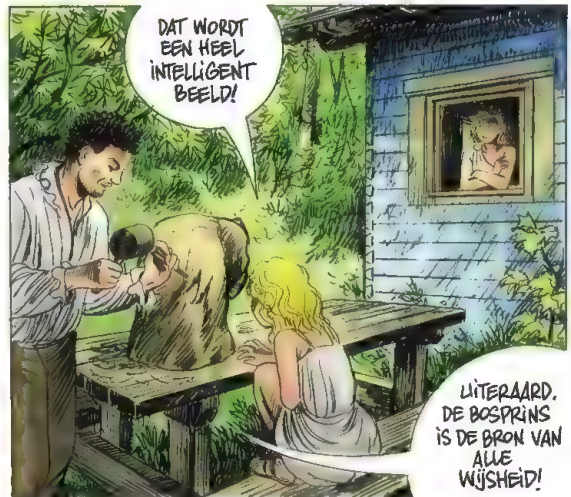

KIJK, ROOS, UIT DIT
STUK VAN DE HEILIGE
EIK MAAK IK HET BEELD
VAN DE BOSPRINS. HIJ
ZAL OVER JE WAKEN
EN JE BESCHER-
MEN!

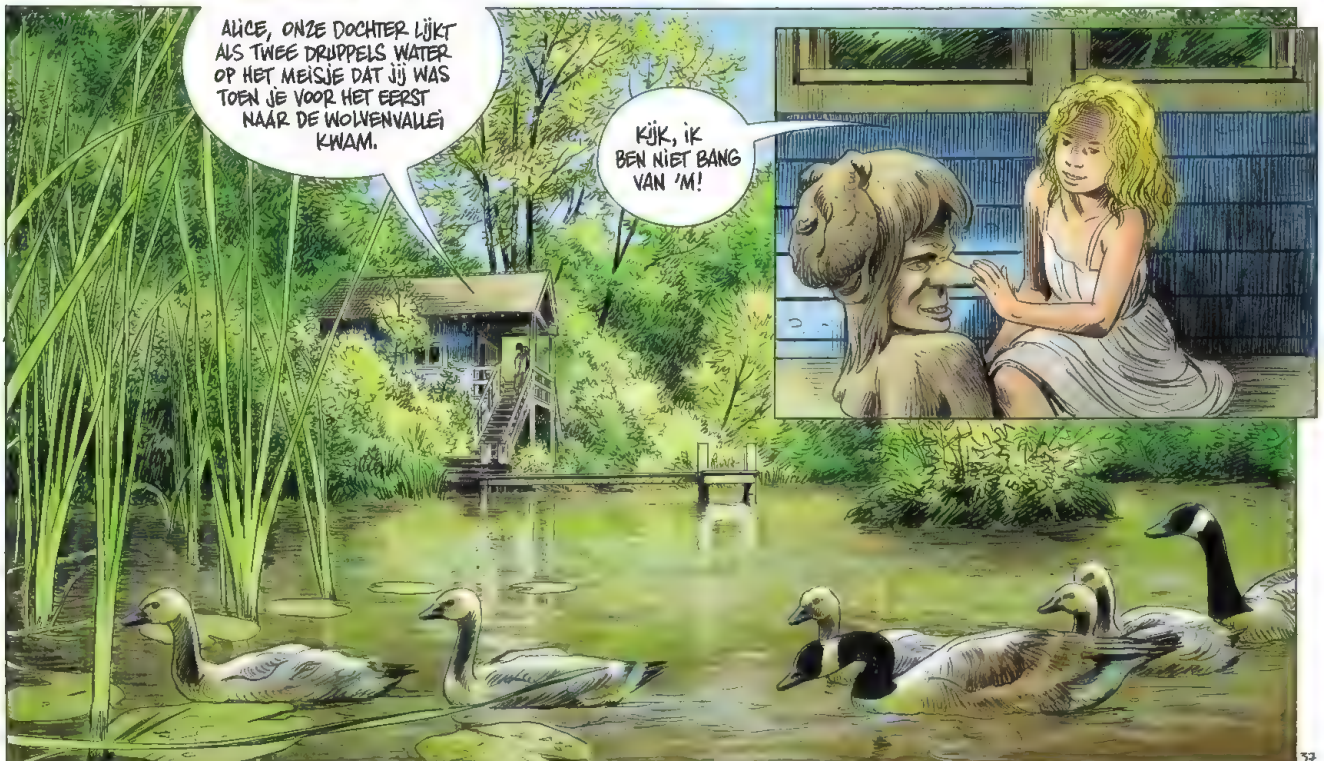
ZIE JE DIE
UITWAS?
HET LIJKT
WEL
HERSENS
...

IK LAAT
'M ZITTEN
EN VERWERK
'M IN ZIJN HAAR.

DAT WORDT
EEN HEEL
INTELLIGENT
BEELD!

UITLEERAARD.
DE BOSPRINS
IS DE BRON VAN
ALLE
WIJSHEID!

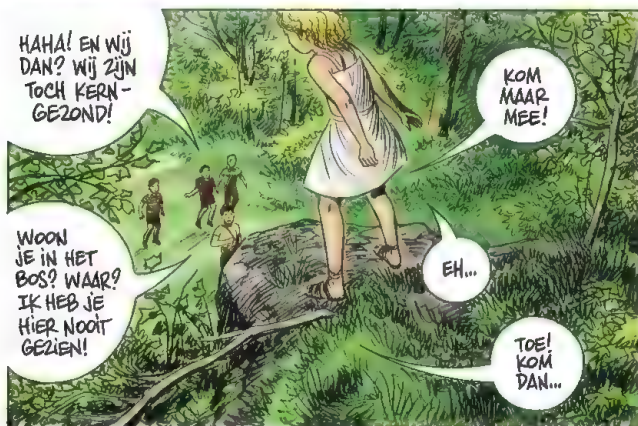
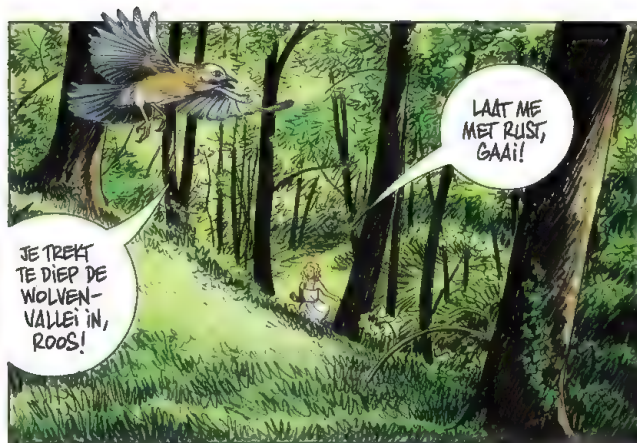

ALICE, ONZE DOCHTER LIJKT
ALS TWEE DRUPPELS WATER
OP HET MEISJE DAT JIJ WAS
TOEN JE VOOR HET EERST
NAAR DE WOLVENVALLEI
KWAM.

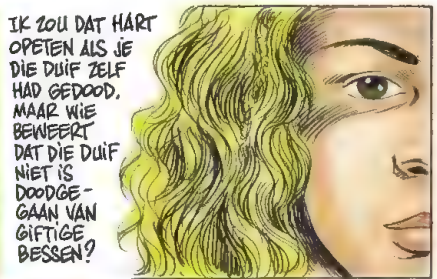
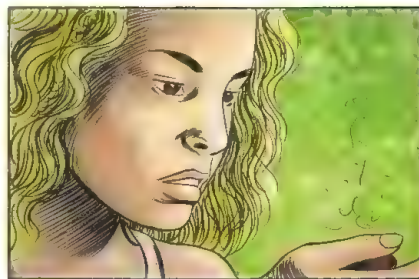
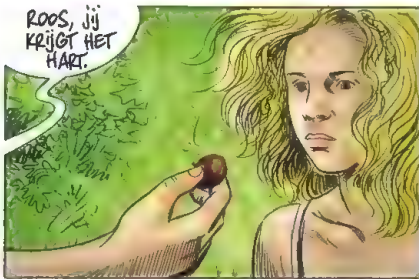
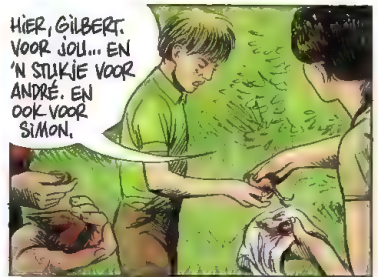
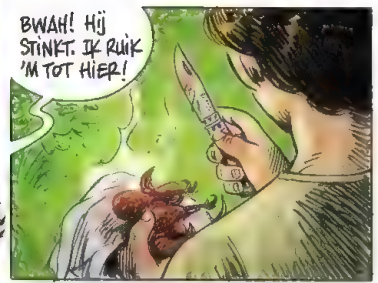
KIJK, IK
BEN NIET BANG
VAN 'M!

- ZO BEN JE IN ONZE FAMILIE OPGENOMEN. WEEET JE DAT NOG, PRINS?
- ALS DE DAG VAN GISTEREN, ALICE...

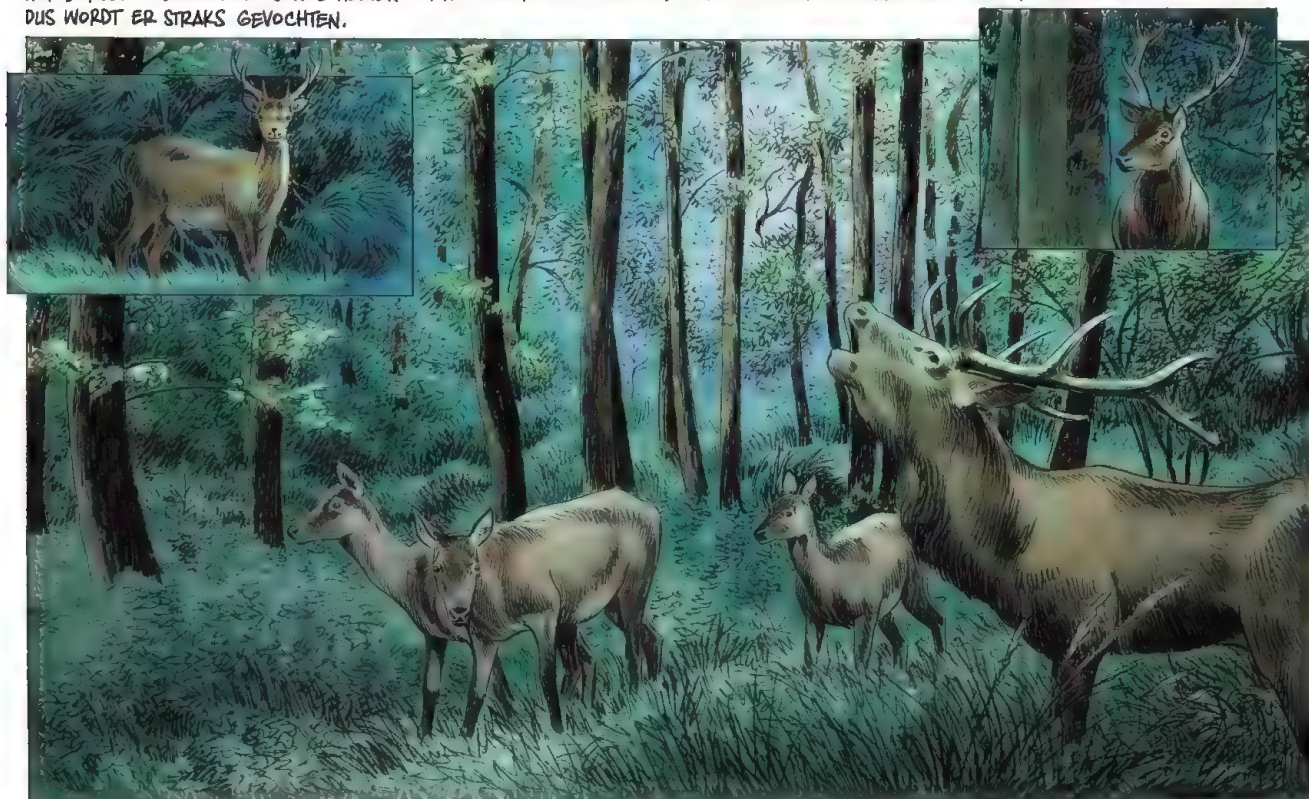

DE ZOMER LOOPT OP Z'N EINDE. DE OOI'VAARS MAKEN VAN DEZE LAATSTE WARME ZOMERDAGEN GEBRUIK OM AL EVEN DE HOGERE LICHTLAAG OP TE ZOEKEN ALS VOORBEREIDING OP HUN LANGE REIS. ZONDER DE MINSTE INSPANNING.

HET BURLEN IS BEGONNEN. JONGE HERTEN GAAN OP ZOEK NAAR EEN REE, MAAR DE OUDERE MANNETJES BENAKEN HUN ROEDEL. DUS WORDT ER STRAKS GEVOCHTEN.

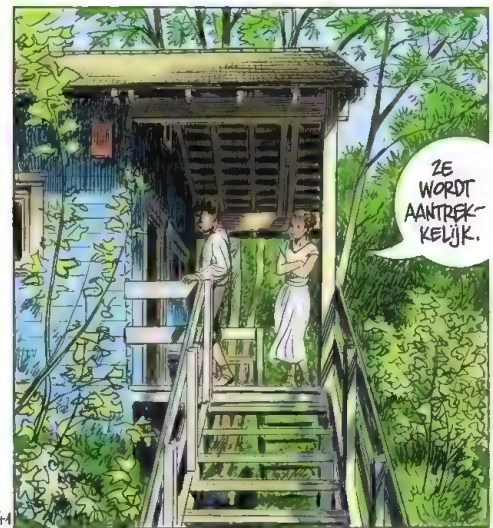
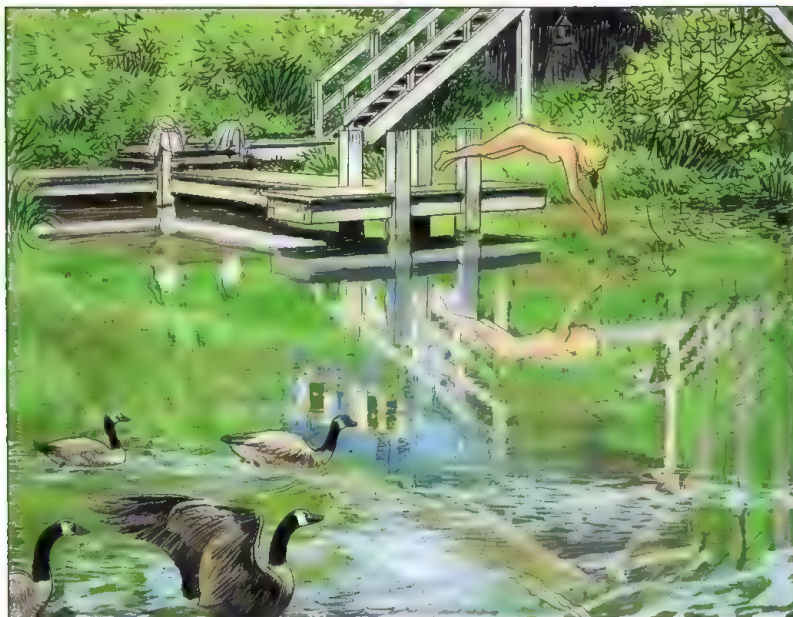
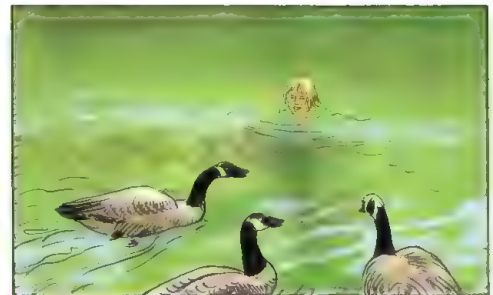
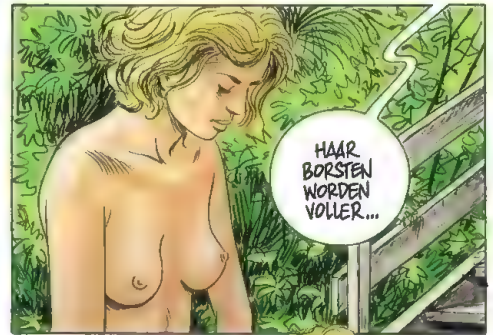

Herfst

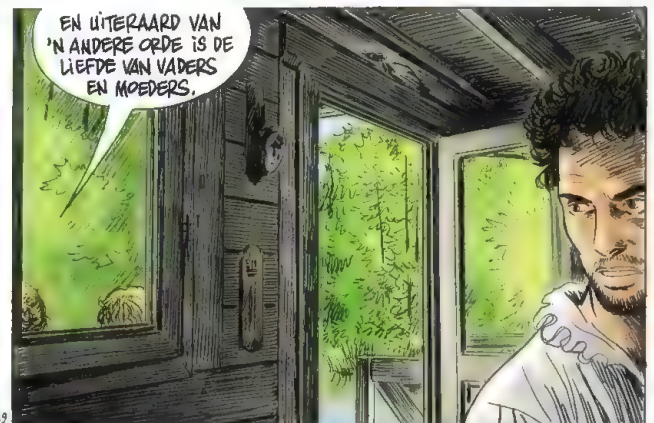
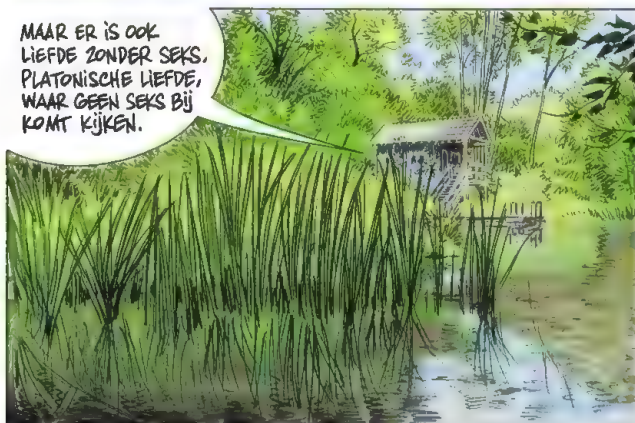
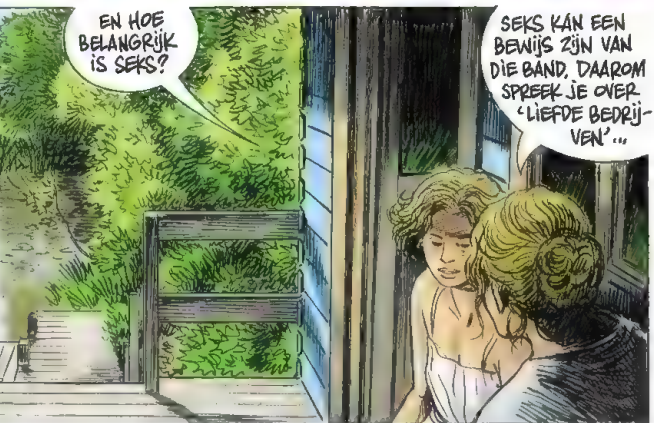
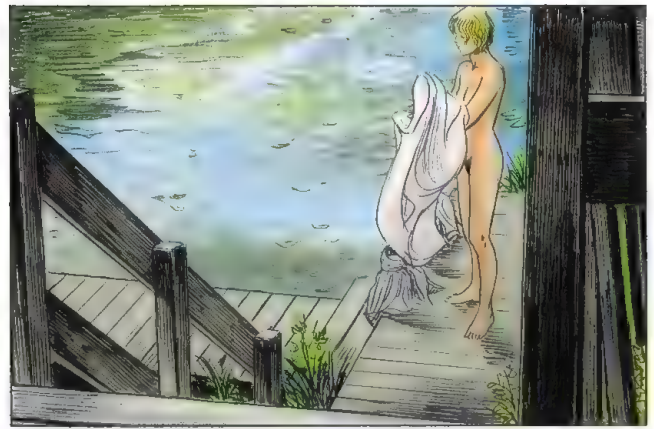
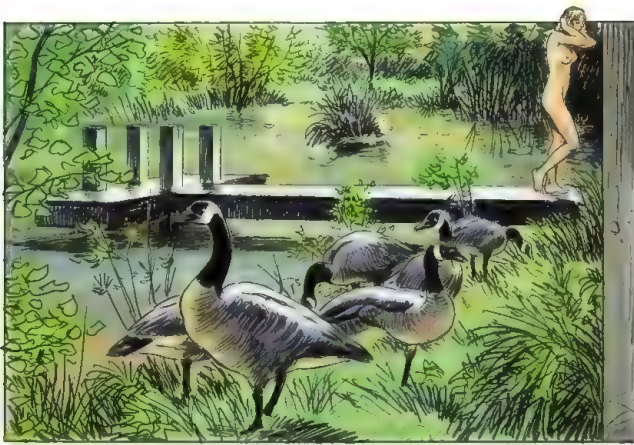

ERGENS IN EEN VER LAND
SPEELT EEN PRINSES MET EEN
GOUDEN BALLETJE BIJ EEN POEL.
ZE ZIT AAN DE VOET VAN
HET KONINKLIJK
PALEIS.

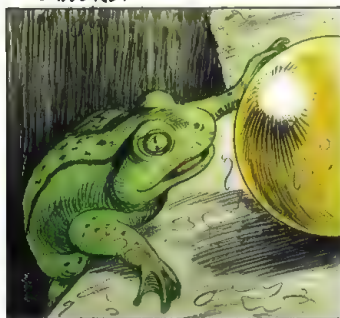

PLOTS VALT HET BALLETJE IN DE POEL
EN HAAR HART BREEKT. EVEN LATER
VERSCHIJNT EEN KIKKER AAN DE OPPER-
VLAKTE EN HIJ VRAAGT DE PRINSES WAAROM
ZE ZO HUIJLT. HET DIERTJE STELT HAAR
VOOR DE GOUDEN BAL TE ZOEKEN OP
VOORWAARDE DAT ZE HEM ALS
PARTNER NEEMT...

"IK WIL GRAAG NAAST JE
ZITTEN, UIT JE GOUDEN BORD
ETEN, UIT JE BEKER DRINKEN
EN IN JE BED SLAPEN"
...

DE PRINSES ACCEPTEERT, MAAR
BEDENKT DAT EEN KIKVORS TOCH
NIET IN STAAT IS OM MET EEN
MENS SAMEN TE LEVEN.
DE KIKKER DUIKT IN HET WATER
EN KOMT TERUG MET HET
BALLETJE.

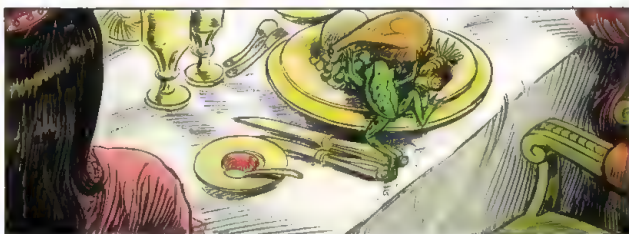

DE PRINSES HOLT WEG MET HAAR
SPEELTJE EN VERGEET WAT ER
IS GEBEURD.

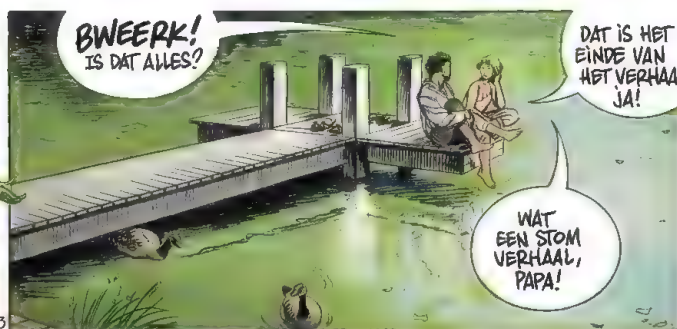
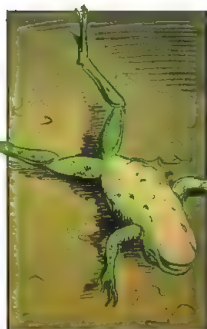
MAAR DE PRINSES WALGT DAAR ZO VAN
DAT ZE HET DIERTJE MET AL HAAR KRACHT
TEGEN DE MUUR KWAAKT.

ALS DE VOLGENDE DAG DE KONING, DE FAMILIE EN DE HOFHOUDING AAN
TAFEL ZITTEN, KLOPT DE KIKKER AAN DE DEUR. DE PRINSES DOET DE
DEUR OPEN, MAAR Slaat HEM METEEN WEER DICHT. DE KONING ZIET DAT
ZIJN DOCHTER IN PANIEK RAAKT EN VRAAGT OM UITLEG. ALS ZE VERTELT
WAT ER DE DAG VOORDIEN IS GEBEURD, ZEGT DE KONING DAT ZE HAAR
BELOFTE MOET NAKOMEN. EN DUS LAAT DE PRINSES DE KIKKER WEER
BINNEN, MAAR ZE WEIGERT HEM OP DE TAFEL TE ZETTEN. WEER ZEGT DE
KONING DAT ZE MOET DOEN WAT ZE HEEFT BELOOFT.

NADAT HIJ ZIJN BUIKJE VOL HEEFT GEGETEN, WORDT DE KIKKER MOE. EN
DUS ZEGT HIJ AAN DE PRINSES: "BRENG ME NAAR JE KAMER EN SCHUD
JE ZIJDEN DONSDEK OP. WE GAAN EVEN LIGGEN." WEER WIL DE PRIN-
SESS WEIGEREN, MAAR OPNIEUW WORDT DE KONING KWAAD. "ALS
IEMAND JE LIJDT DE NOOD HELPT, MAG JE HEM NADIEN NOOIT
IN DE STEEK LATEN."

BWEERK!
IS DAT ALLES?

DAT IS HET
EINDE VAN
HET VERHAAL,
JA!

WAT
EEN STOM
VERHAAL,
PAPA!

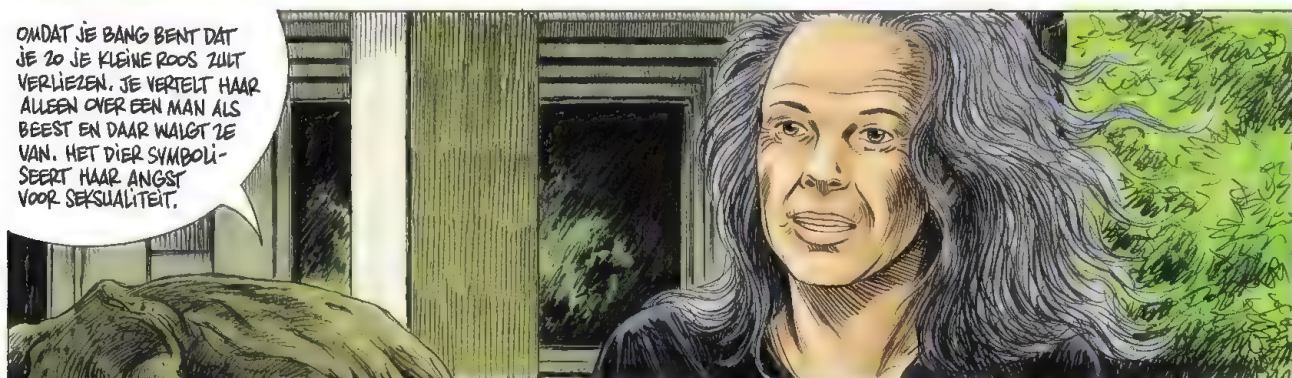

DE KIKKER KRIJPT NAAST
HAAR IN BED.

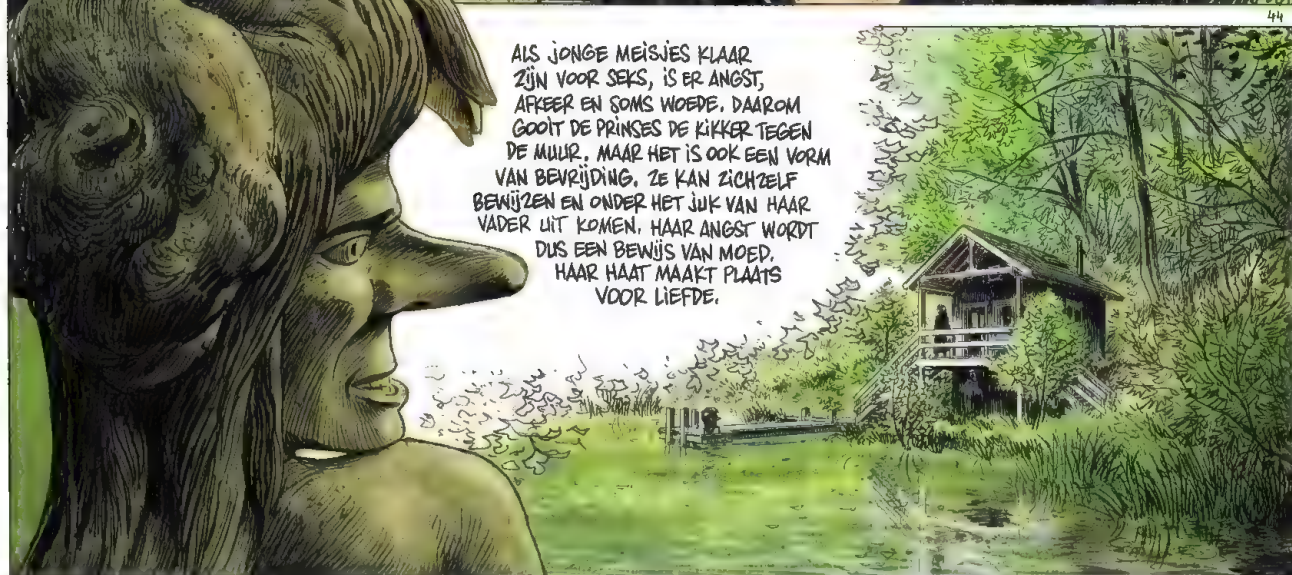

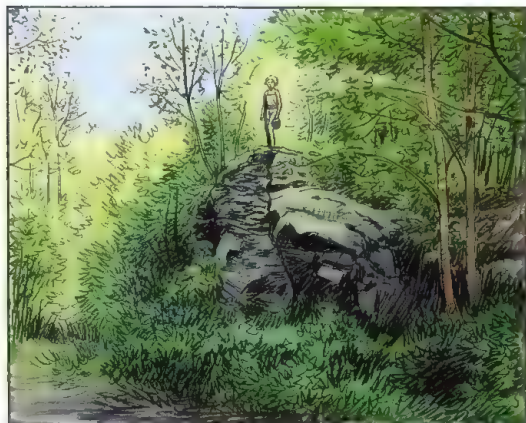
OMDAT JE BANG BENT DAT JE ZO JE KLEINE ROOS ZULT VERLIEZEN. JE VERTELT HAAR ALLEEN OVER EEN MAN ALS BEEST EN DAAR WALGT ZE VAN. HET DIER SYMBOLISEERT HAAR ANGST VOOR SEKSUALITEIT.

ALS JONGE MEISJES KLAAR ZIJN VOOR SEKS, IS ER ANGST, AFKEER EN SOMS WOEDE. DAAROM GOOIT DE PRINSES DE KIKKER TEGEN DE MUUR. MAAR HET IS OOK EEN FORM VAN BEVRIJDING. ZE KAN ZICHZELF BEWIJZEN EN ONDER HET JUK VAN HAAR VADER UIT KOMEN. HAAR ANGST WORDT DUS EEN BEWIJS VAN MOED. HAAR HAAT MAAKT PLAATS VOOR LIEFDE.

"KOM MEE! GEEN MEISJE DURFDE OOI MET ONS MEE TE KOMEN!"

"ZIE JE WEL, ER IS NIKS GEBEURD."

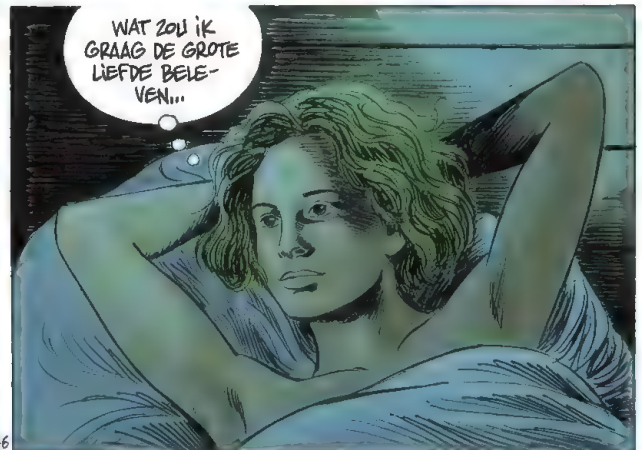
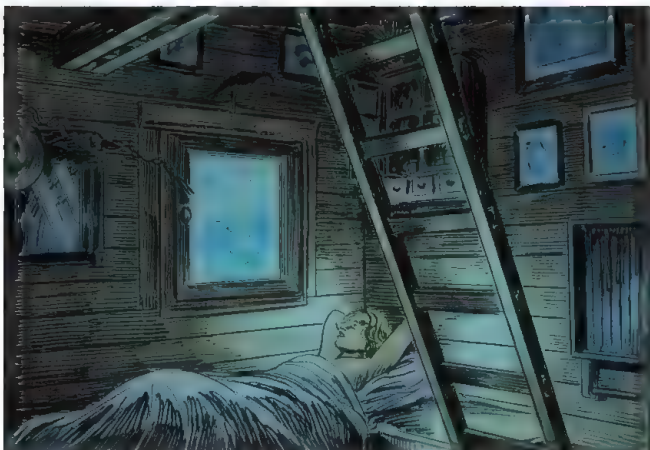
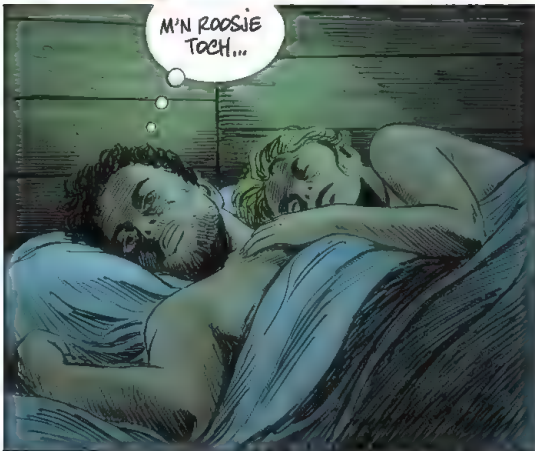
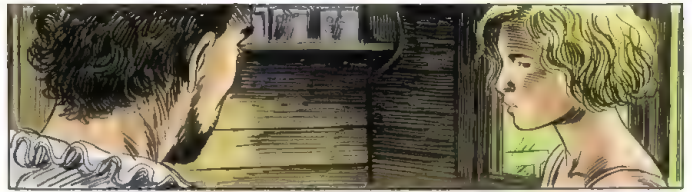
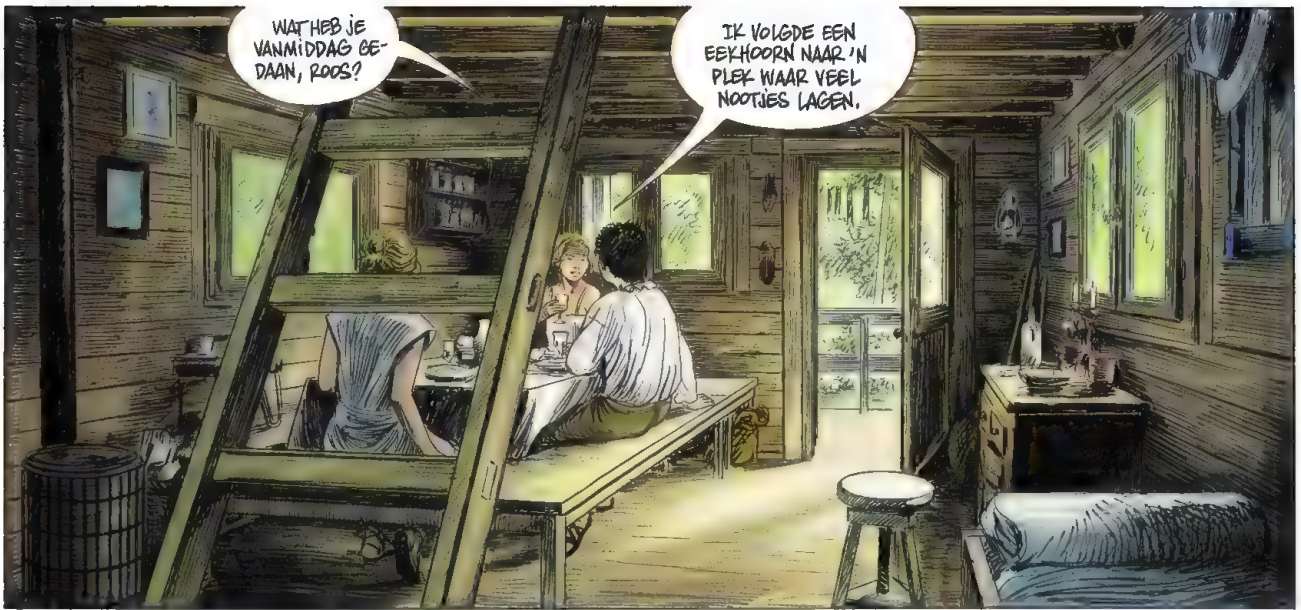
"EN OOK VOOR SIMON."

"GEWELDIG DAT JIJ HIER BENT, ROOS."

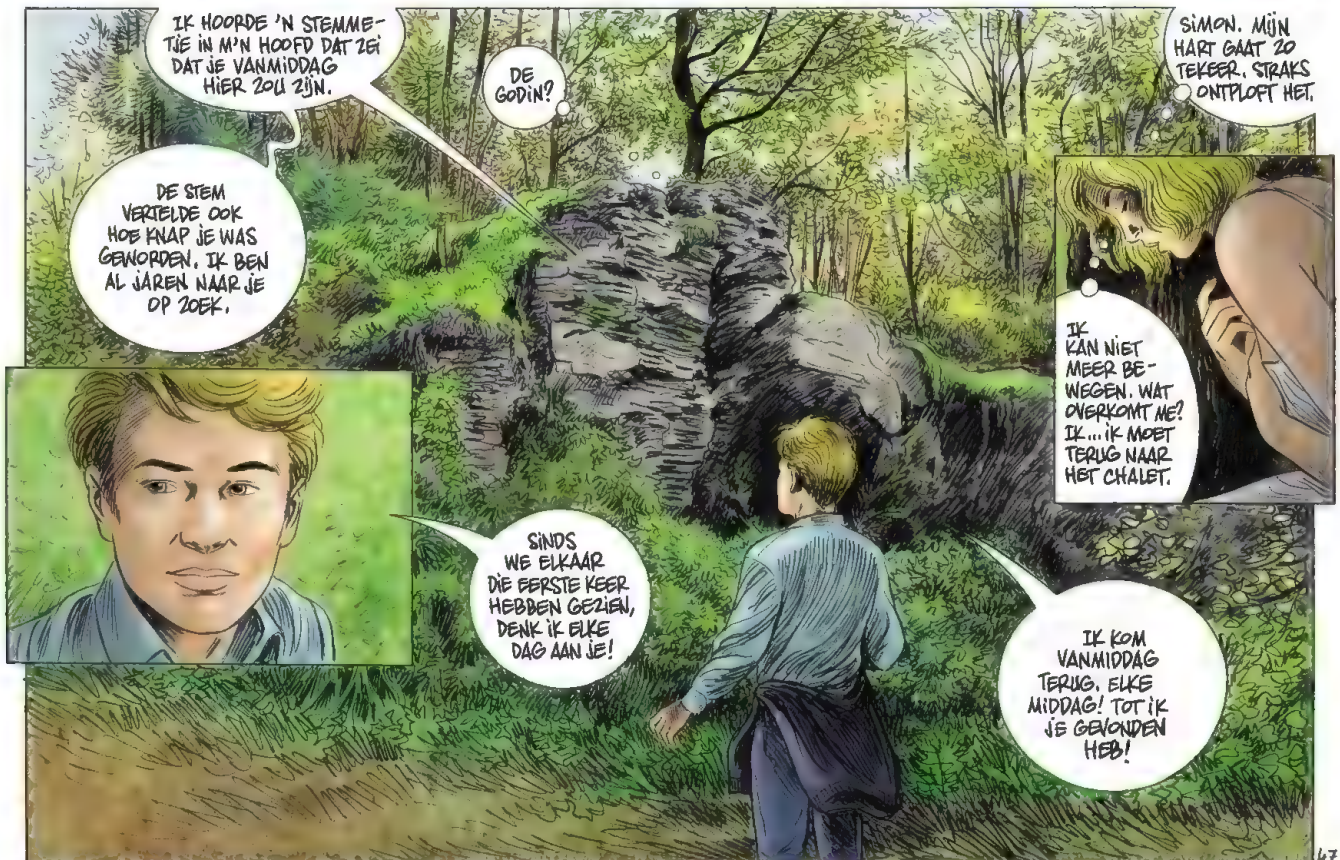
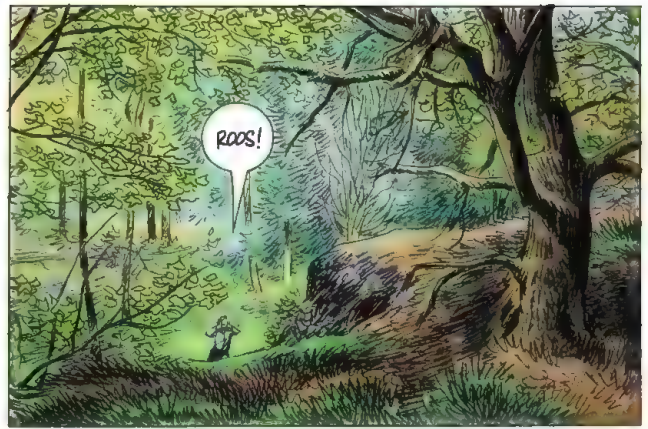
"WIE HET STUK OP-EET DAT IK NIET HEB GEGEVEN, IS GESLAAGD VOOR DE PROEF 'GEEN BEETJE BANG!'."

"HOPELIJK ZIEN WE JE SNEL TERUG. JE BENT NU EEN VAN ONS."

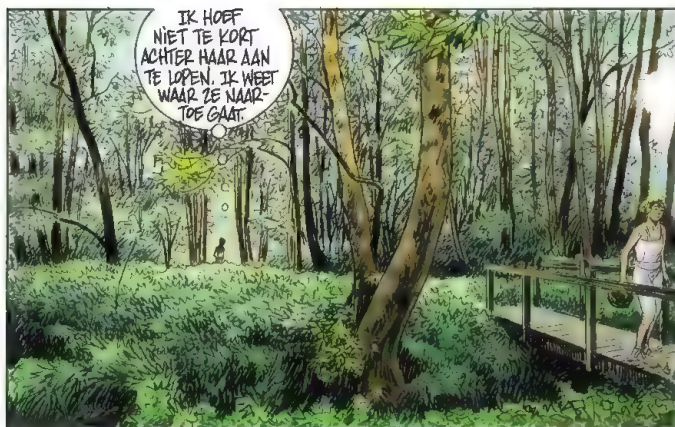

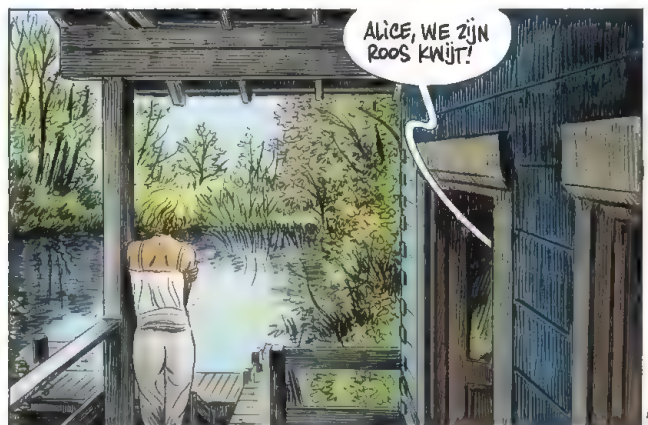
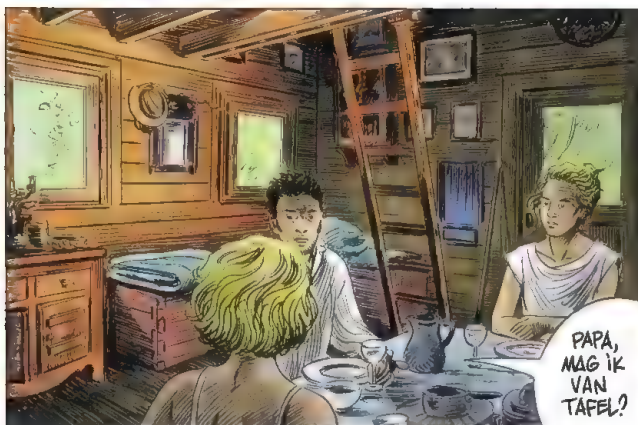
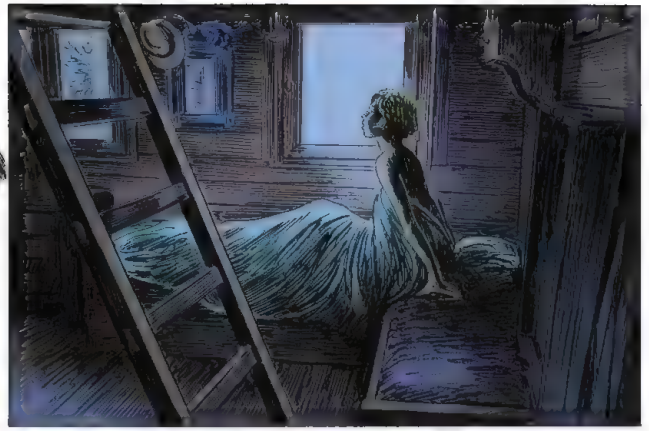

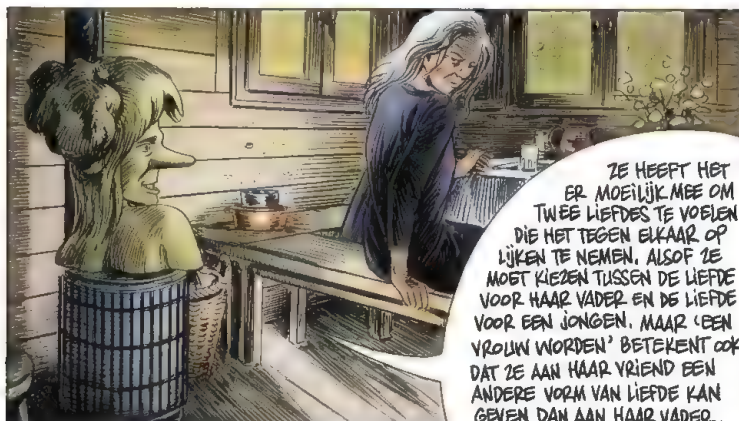
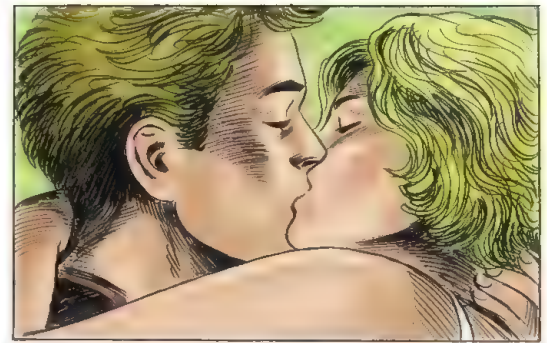

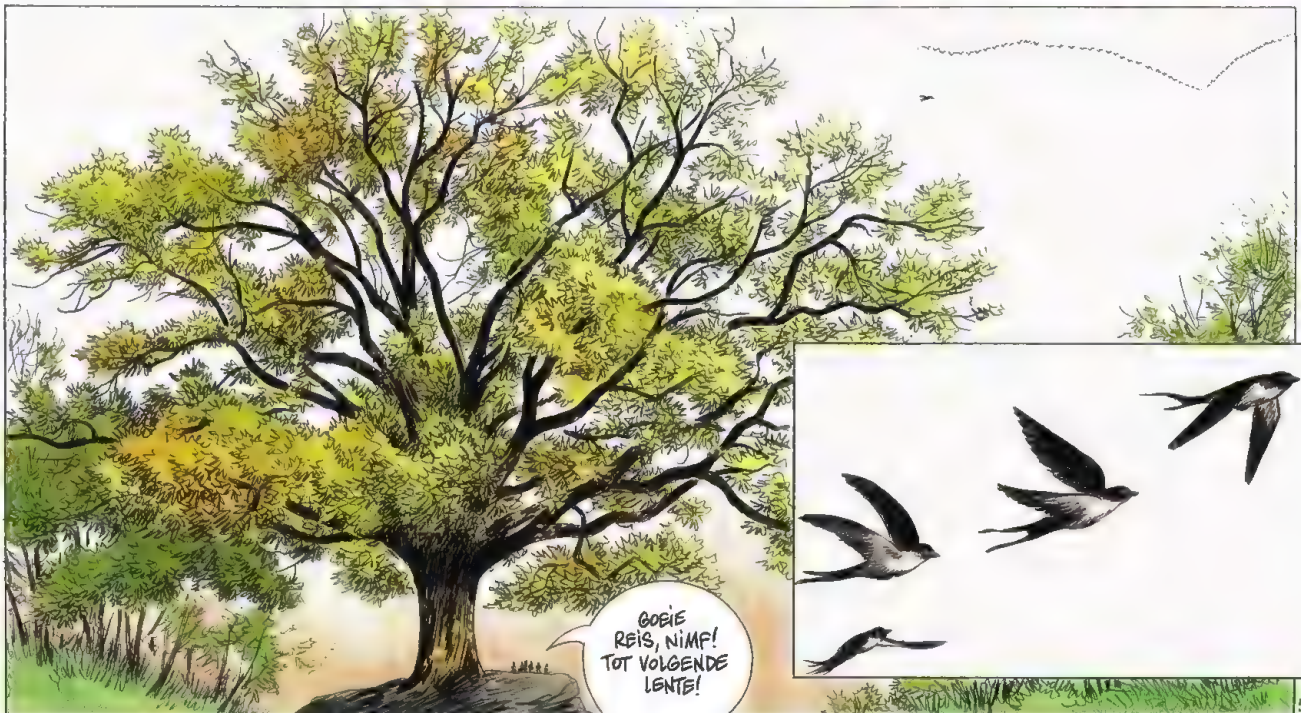
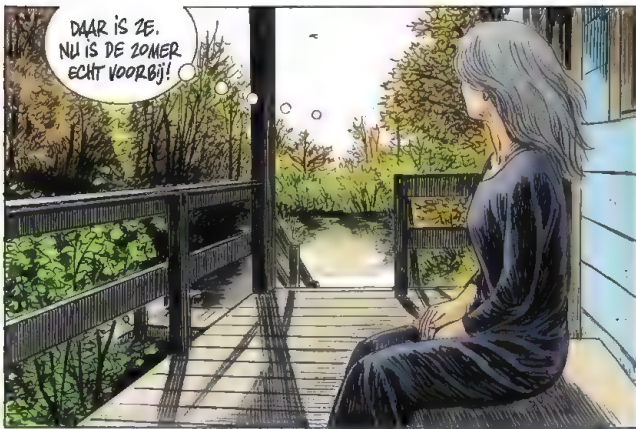

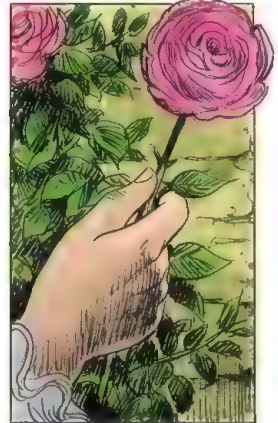
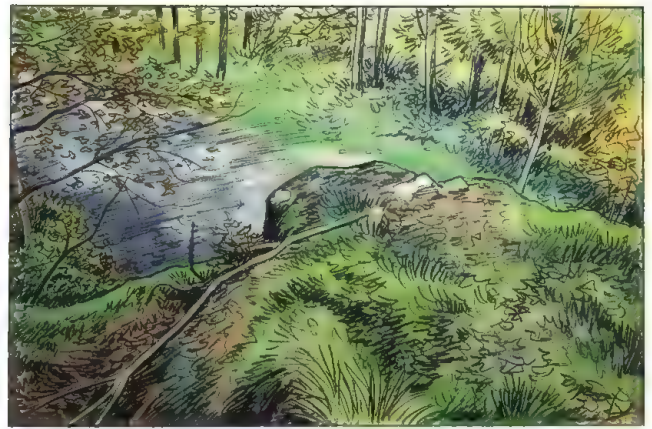

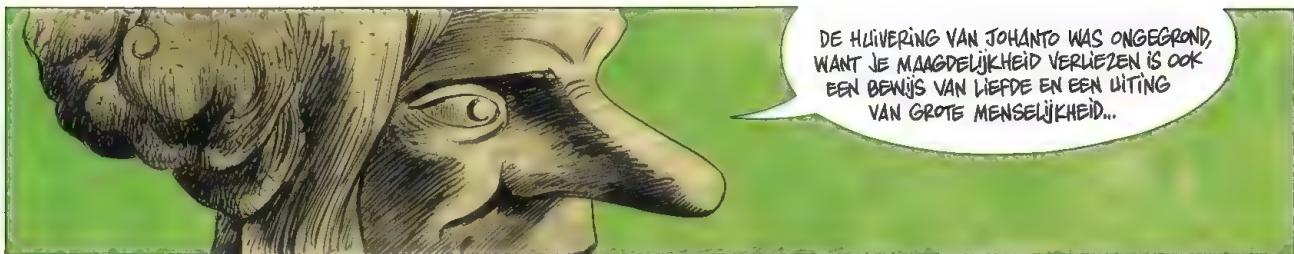

DE HUIVERING VAN JOHANTO WAS ONGEGROND,
WANT JE MAAGDELIJKHEID VERLIEZEN IS OOK
EEN BEWIJS VAN LIEFDE EN EEN UITING
VAN GROTE MENSELIJKHEID...

Winter

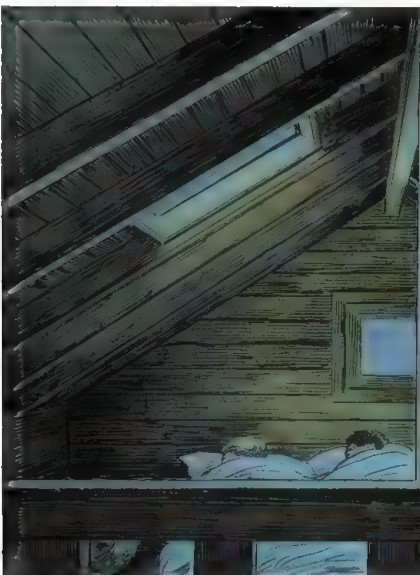

JE BENT JE DOGAPPEL
KWIJT, JOHANTO, MAAR
DAT STOND IN DE STERREN
GESCHREVEN. ROOS
LEEFT NU IN 'N ANDERE
WERELD, DIE OOK DE
HARE IS. ZE KON
TOCH NIET EELUNIG
BIJ JE BLIJVEN...

TOEN JE
MET ALICE TROUWDE,
EEN MENS EN DUS EEN
STERFELIJK WEZEN, WIST JE
DAT DIT ZOU GEBEUREN. JE HEBT
AANVAARD OM MET HAAR ALLE
STAPPEN VAN HAAR LEVEN DOOR
TE MAKEN EN JE WIST DAT JE
ROOS ZOU VERLIEZEN.

"ERGENS, HEEL VER
HIERVANDAAN, LIGT
EEN SCHAT VERBODEN,
JOHANTO. VERTREK EN
DRAAI JE NOOIT OM."

"JE ZULT ONBEKEND LANDEN DOORKRUISEN..."

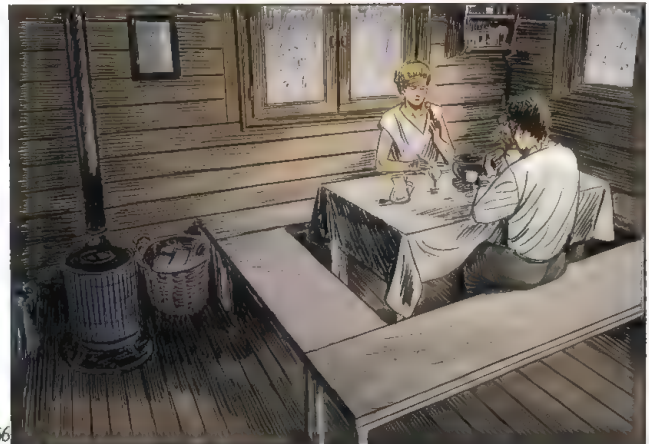
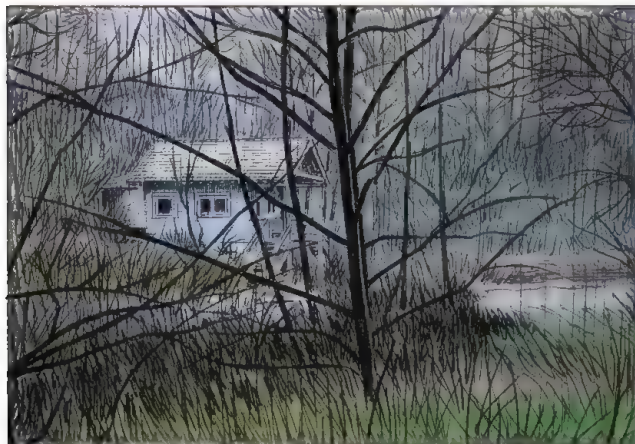
"HET ZAL MAANDEN, JAREN DUREN VOOR JE
JE SCHAT VINDT."

"HIJ ZIT VERSTOPT ONDER
STENEN, AAN HET BEGIN
VAN EEN BRUG..."

"IN HET KISTJE DAT JE VINDT, NA DIE
HEEL LANGE REIS, ZIT ALLES WAT
DE LEEGTE ZAL VULLEN DIE IS ONT-
STAAN DOOR HET VERLIES VAN JE
EIGEN SCHAT... HET VERTREK
VAN JE
DOCHTER..."

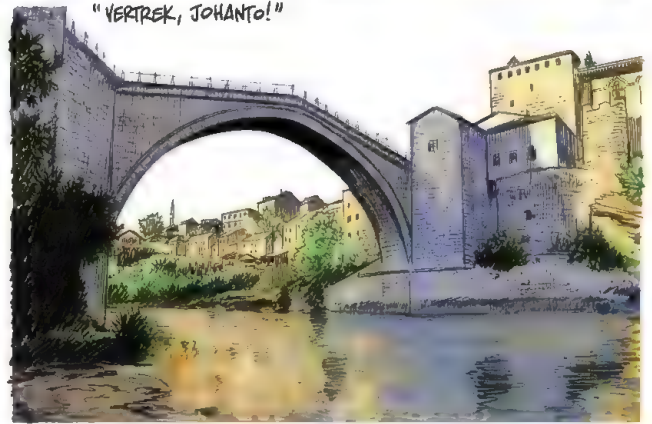
"VERTREK EN DRAAI JE NOOIT OM."

"IT
REGENT
..."

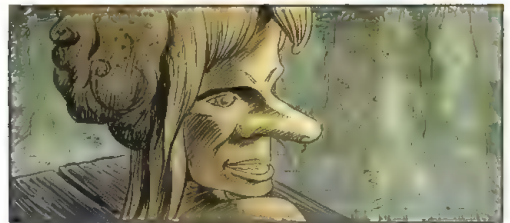
"...NU,
EN HET ZAL
ALTIJD
REGENEN
..."

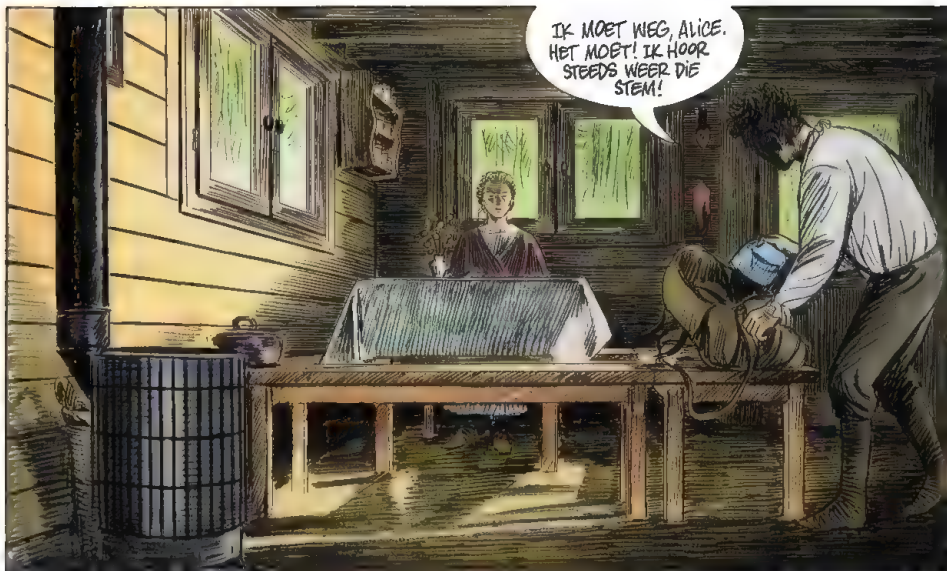
"VERTREK, JOHANTO!"

"ALICE, IK DROOM AL DRIE
NACHTEN LANG DEZEELFDE
DROOM..."

IK MOET WEG, ALICE.
HET MOET! IK HOOR
STEEDS WEER DIE
STEM!

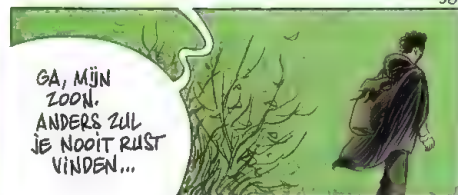
MAAR MAAK JE GEEN
ZORGEN, SCHAT. IK
KOM SNEL TERUG
...

ALICE, IK HOU VAN
JE SINDE DE ALLER-
EERSTE DAG.

GA, JOHANTO,
ALS DAT IS WAT
JE WILT.

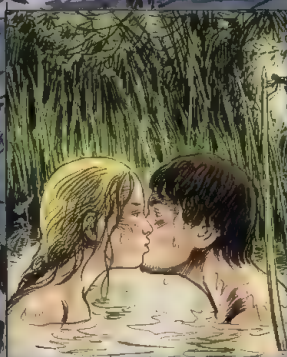
GA, MIJN
ZOON.
ANDERS ZUL
JE NOOIT RUST
VINDEN...

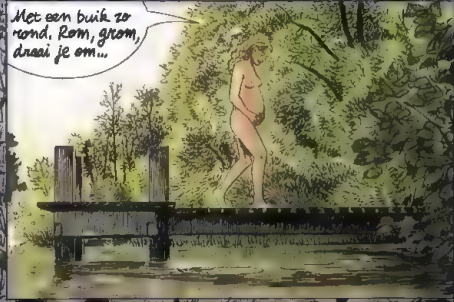
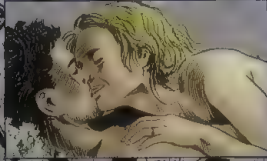

ALICE, JE WORDT OUDER...
JE WAS HET OPGEWekte MEISJE, HET BRUTALE MEISJE, DE REBELSE PUBER, DE ONGEDULDIGE JONGE VROUW, DE RIJPE,
SERENE ECHTGENOTE... DE MOEDER, DE DOCHTER...

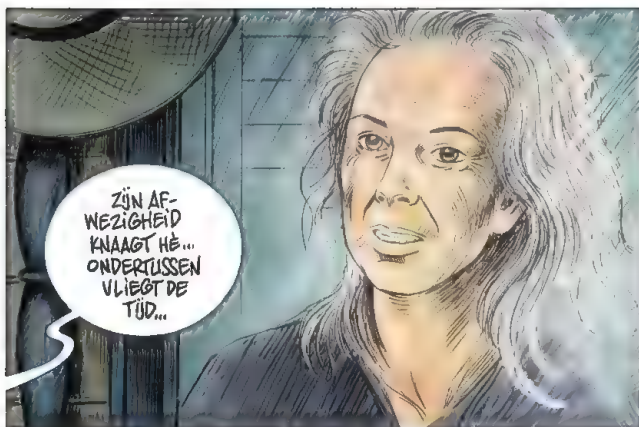

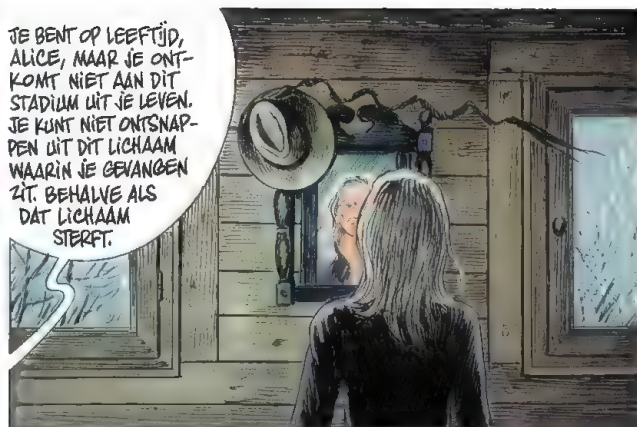

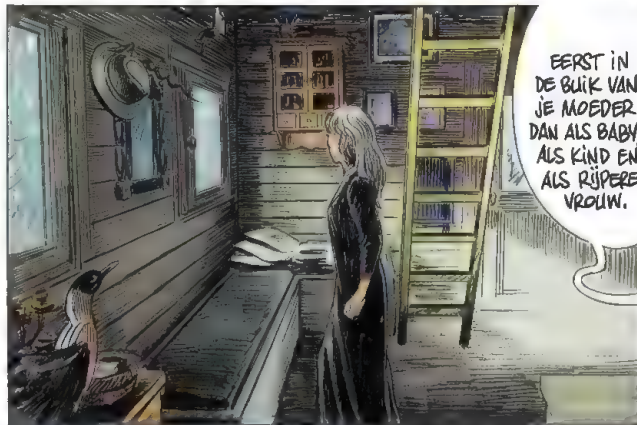
ZIJN AF-
WEZIGHEID
KNAAGT HĒ...
ONDERTUSSEN
VLIËGT DE
TĪD...

JE BENT OP LEEFTĪD,
ALICE, MAAR JE ONT-
KOMT NIET AAN DIT
STADIUM UIT JE LEVEN.
JE KUNT NIET ONTSNAP-
PEN UIT DIT LICHAAM
WAARIN JE GEVANGEN
ZIT. BEHALVE ALS
DAT LICHAAM
STERFT.

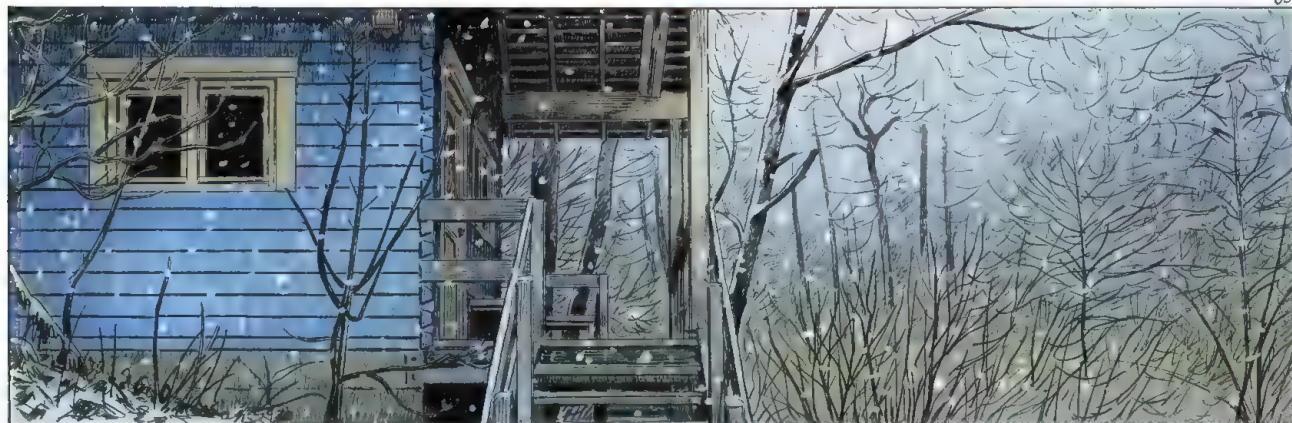
TOT VANDAAG HEB JE AL-
TĪD MET PASSIE GELEEFD,
EN STAPT JE VAN DE ENE
VORM NAAR DE
ANDERE...

EERST IN
DE BĪK VAN
JE MOEDER,
DAN ALS BABY,
ALS KIND EN
ALS RIJPERE
VROUW.

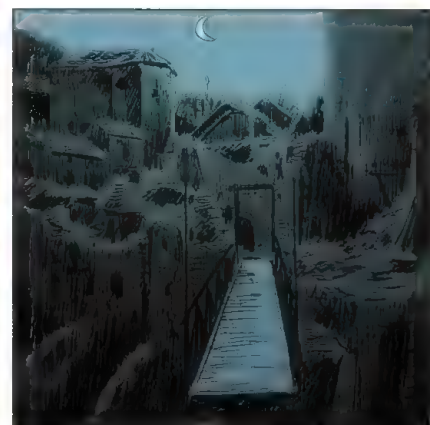
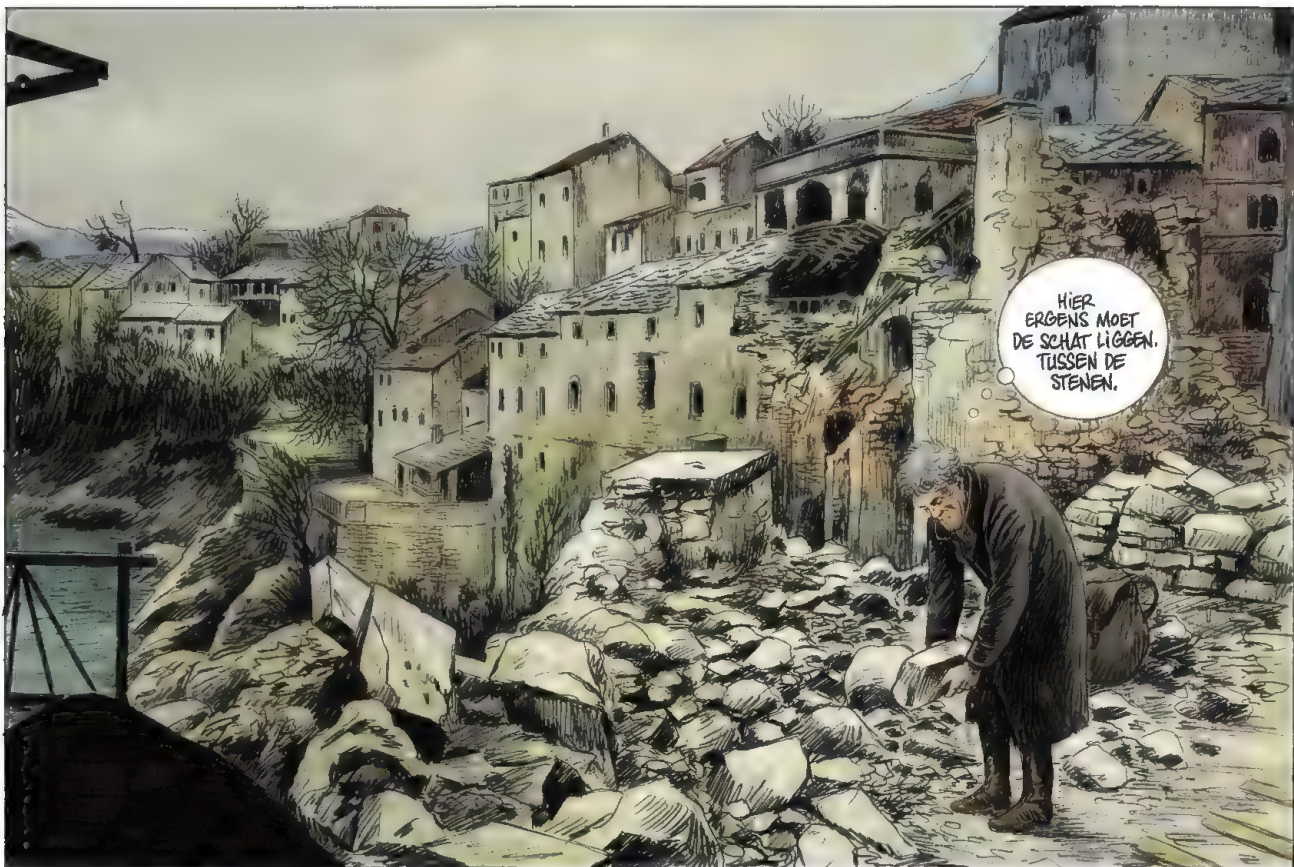
MAAR IS HET LICHAAM VAN
DE OUDE VROUW, ZOALS HET
DOOR ANDEREN WORDT GEZIEN,
MINDER MOOI DAN DE VORIGE
STADIA? WAAROM ZOU JE
HET DAN HATEN?

WAAH!
HA! HA!
HA!

ARME GEK. HEB JE AL DIE RISICO'S
GENOMEN EN BEN JE DOOR ZOVEEL
LANDEN GEREISD... OP ZOEK
NAAR EEN DROOM?

WAT ZOU ER
VAN DE WERELD
WORDEN ALS
IEDEREEN ZO
GEK WAS
ALS JIJ?

WEEET JE WAT IK
ONLANGS HEB
GEDROOMD?

O, DAT
WIL IK GRAAG
HOREN.

WEL, IK DROOM AL DRIE NACH-
TEN DAT EEN STEM ME VERTELT
DAT IK ERGENS BIJ JOU IN DE
BUURT, IN DE ARDENNEN, MOET
GAAN ZOEKEN NAAR EEN PLEK
DIE DE 'WOLVENVALLEI' HEET.
DAAR ZOU IN DE BUURT VAN
EEN MEER EEN BLAUW
CHALET STAAN.

EN IN DAT CHALET
STAAT EEN KACHEL
WAARACHTER
EEN SCHAT
VERSTOPT
ZIT.

IK ZOU
DUS OOK EEN
FLINKE REIS
MOETEN MAKEN
OM BIJ MIJN
SCHAT TE KOMEN.

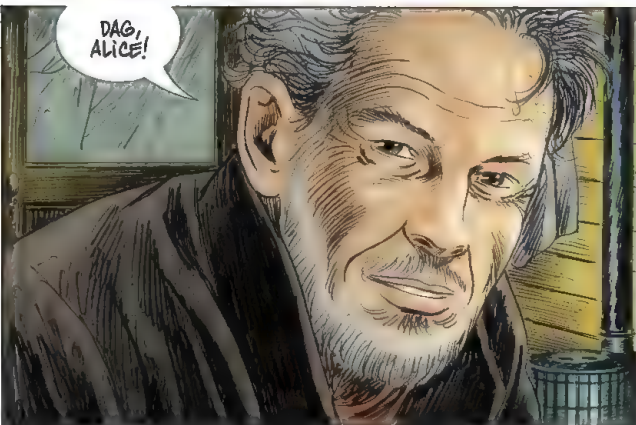
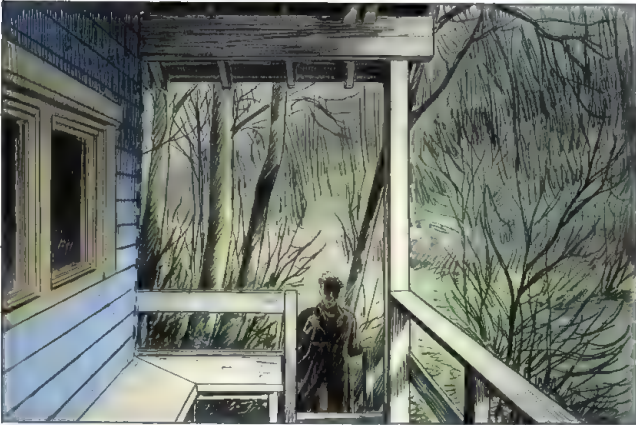

HAHAHA! VERGEET AL
DIE ONZIN, VRIEND, GA
TERUG NAAR HUIS!

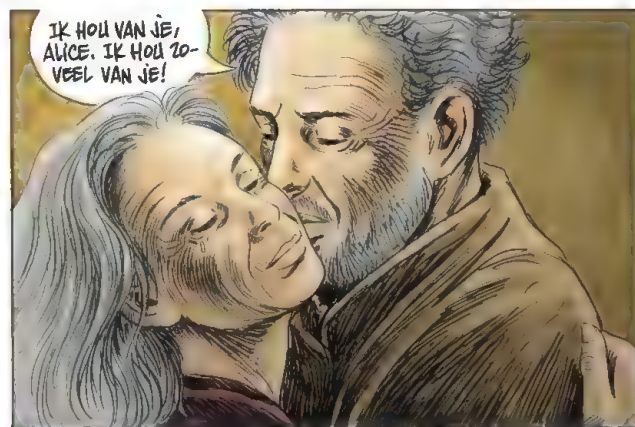
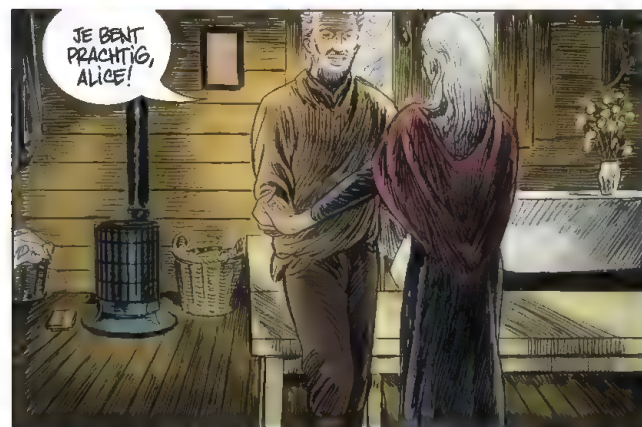
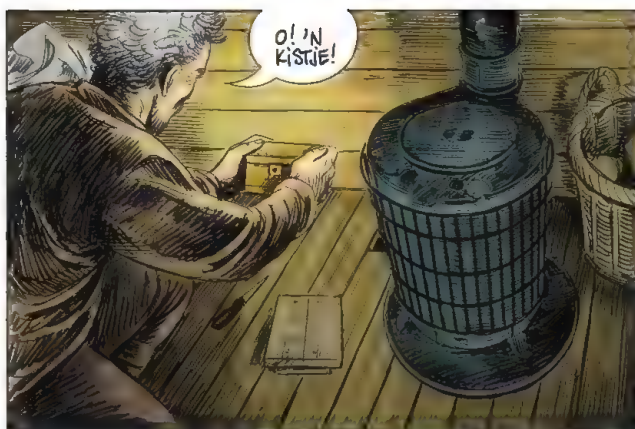
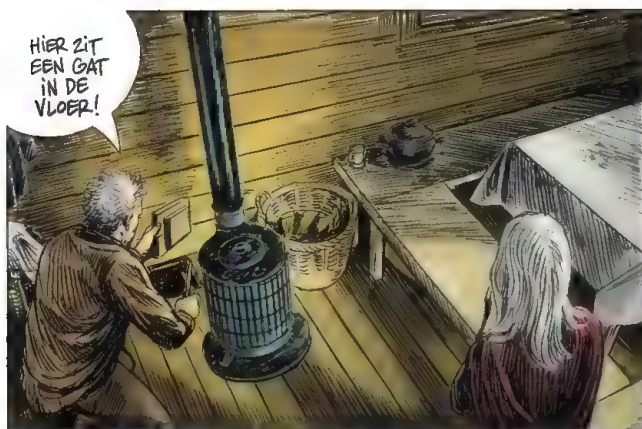

BEDANKT
VOOR DIE GOEIE
RAAD!

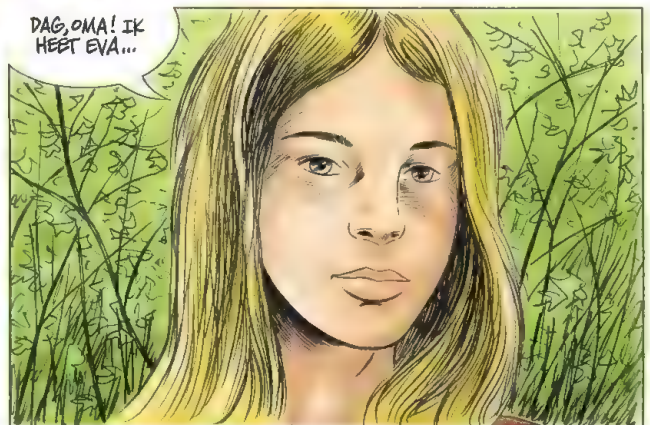
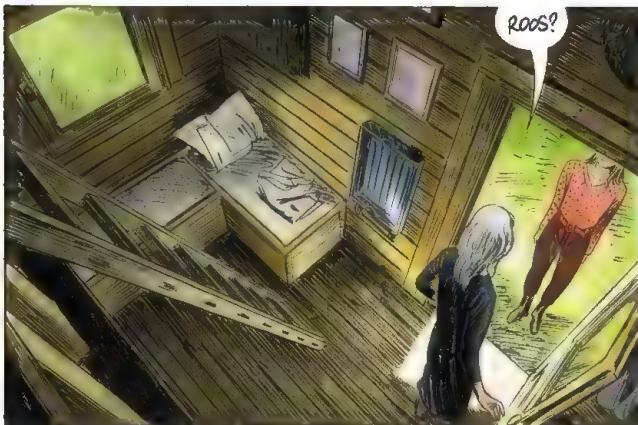
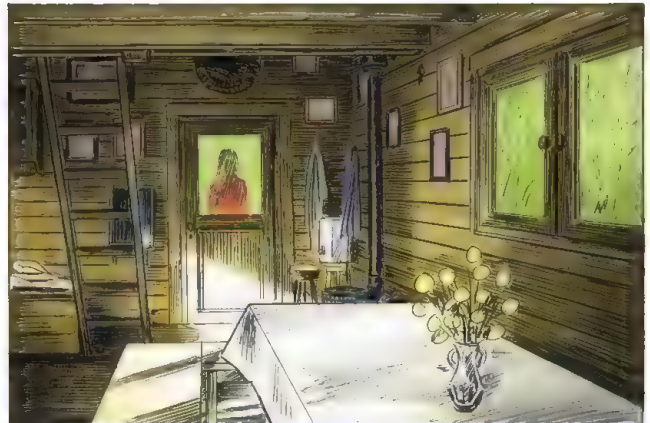

Epiloog

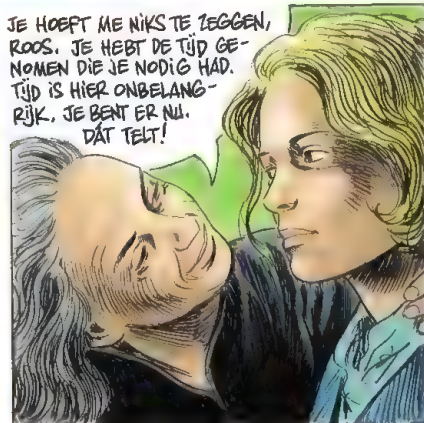
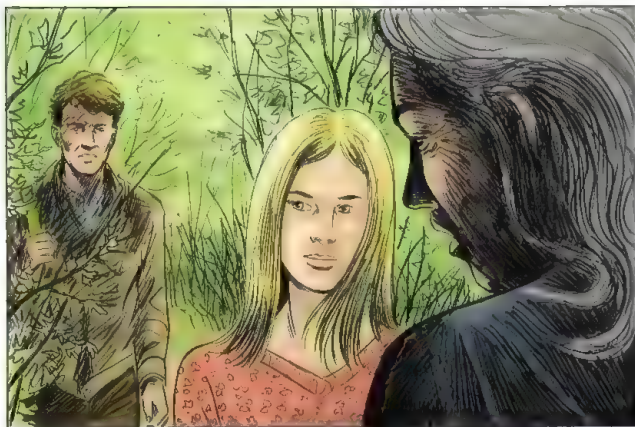
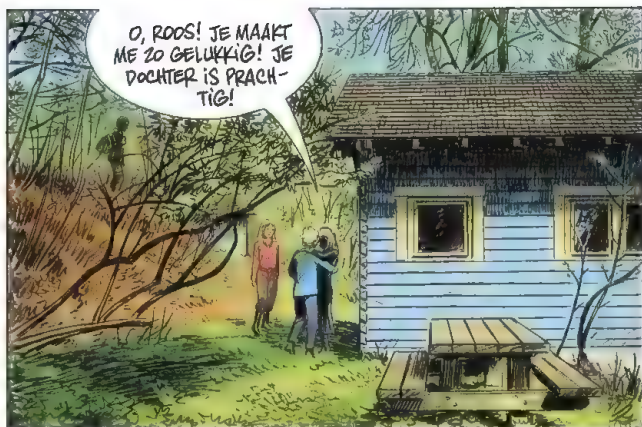

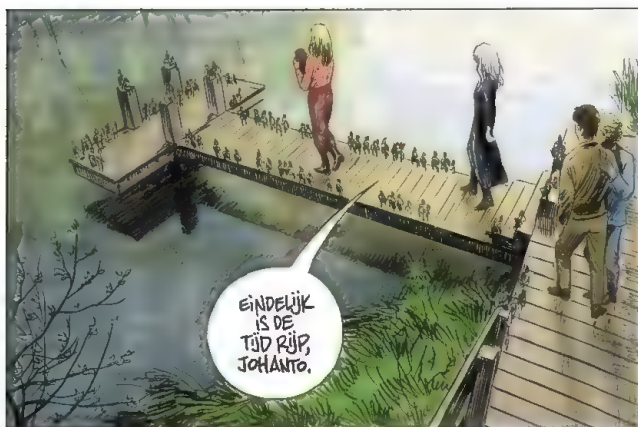
69

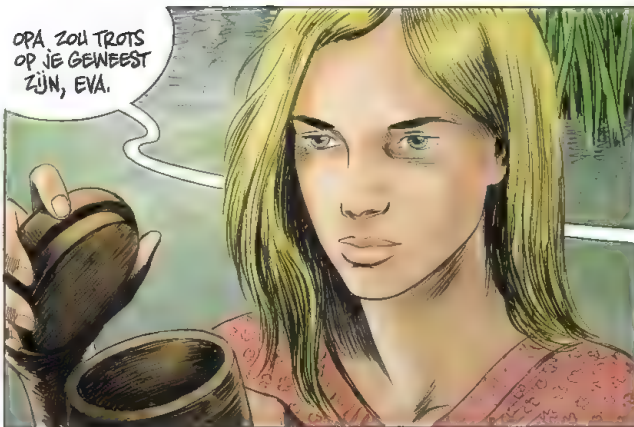

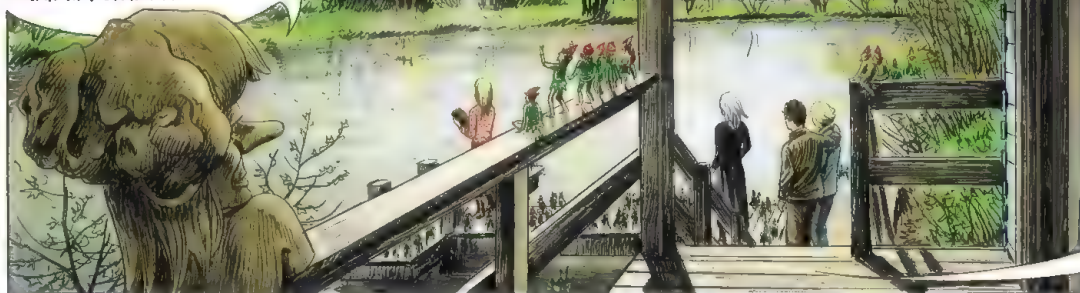
EINDELIIK
IS DE
TIJD RIJ,
JOHANTO.

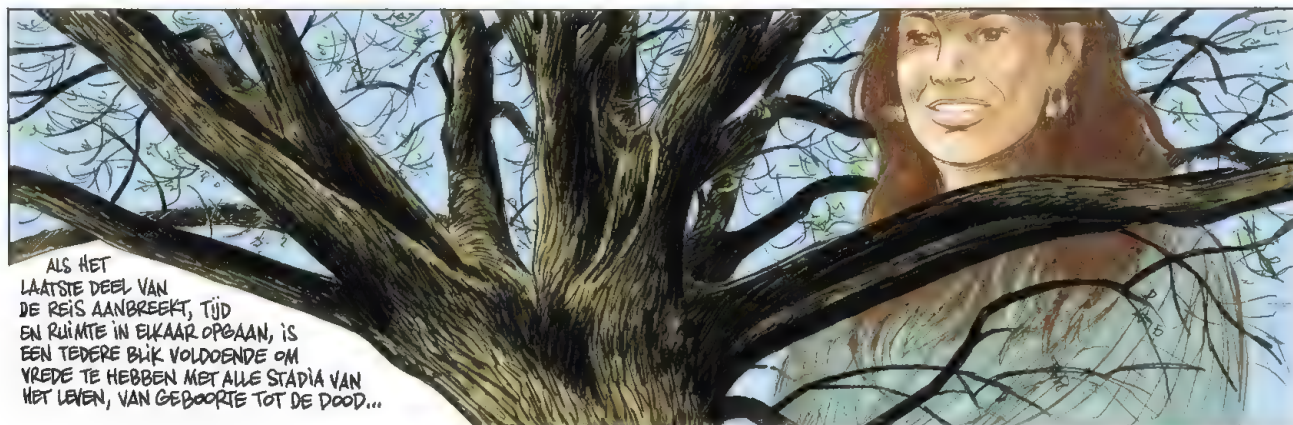
OPA ZOU TROTS
OP JE GEWEEST
ZIJN, EVA.

DOOR EEN STERFELIJK MENS TE
WORDEN, ONTDEKTE JOHANTO DE
VLUCHTIGHEID VAN DINGEN. DE VER-
GANKELIJKE DIMENSIE VAN IDEEËN
EN PROJECTEN, DE EINDIGHEID
VAN HET LICHAAM.

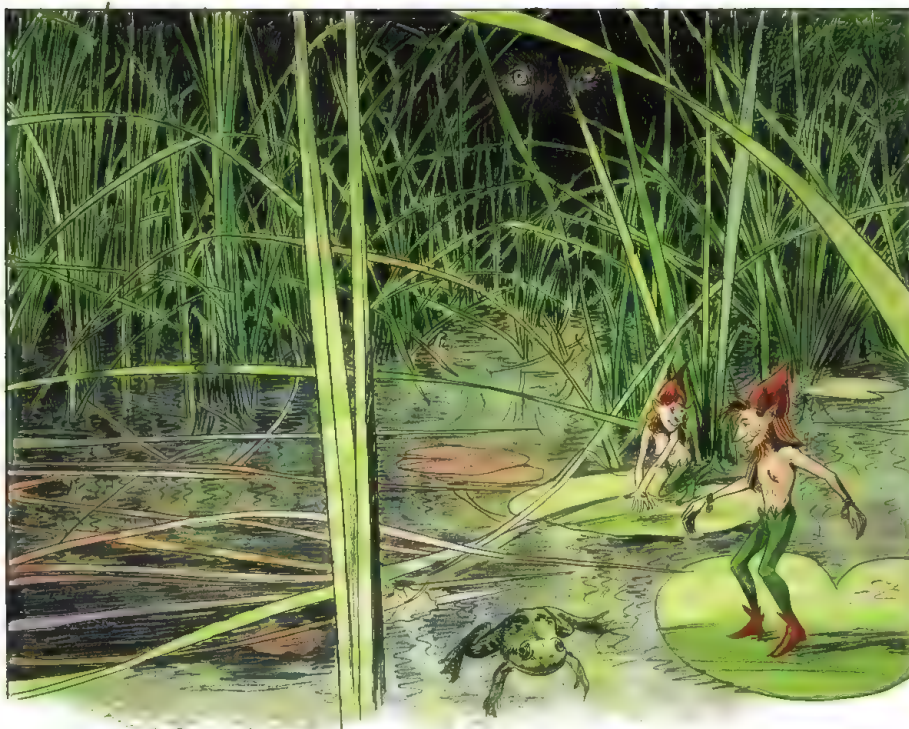
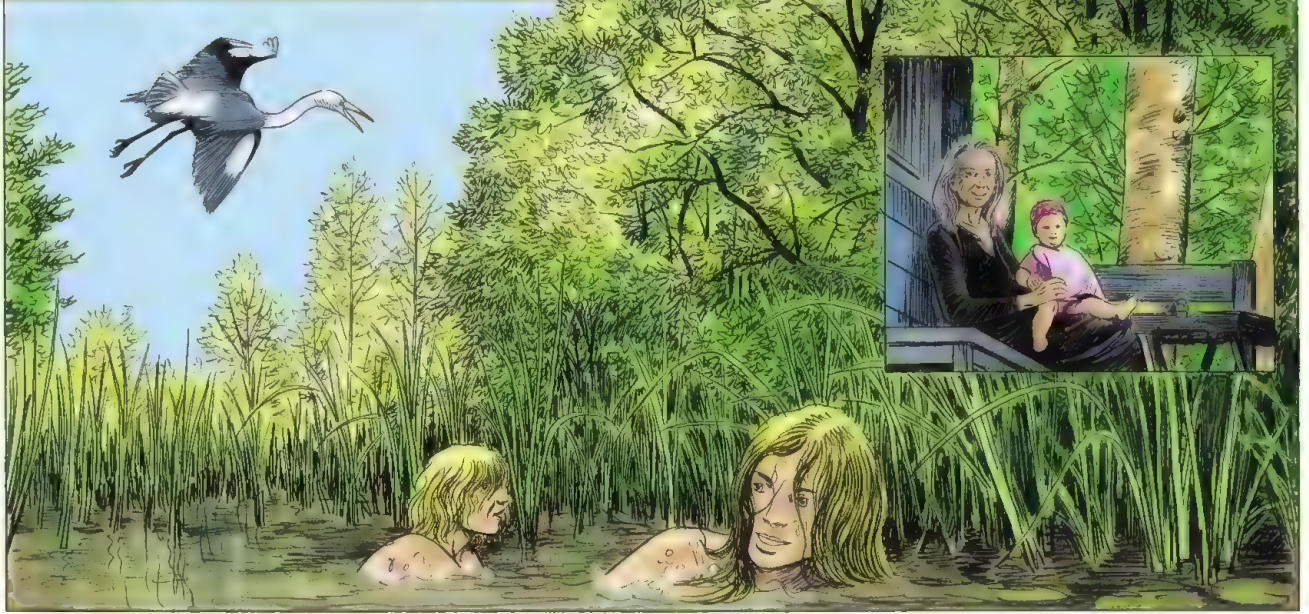
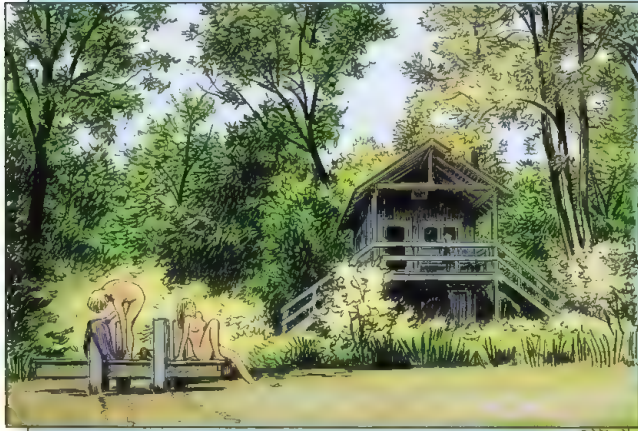

DOOR DE
EINDELOZE
CYCLUS VAN CREËTIE
EN VERNAL, VAN ORDE
EN CHAOS, VAN GEBOR-
TE EN DOOD, WERD HIJ
OOK GETUIGE VAN
EELWIGDURENDE
TRANSFORMATIES...

ALS HET
LAATSTE DEEL VAN
DE REIS AANBREEKT, TIJD
EN RUIMTE IN ELKAAR OPBAAN, IS
EEN TEDERE BLIK VOLDOENDE OM
VREDE TE HEBBEN MET ALLE STADIA VAN
HET LEVEN, VAN GEBORTE TOT DE DOOD...

De geest van het bos

Wat ruikt alles heerlijk vanochtend. De zon staat al hoog aan de hemel. Een zwoele wind brengt ons het geritsel van planten langs de rivier. We zijn met zijn tien op pad voor de cursus 'foto, natuur, wandeltocht' en we zien een reiger op een steen in het water.

Tijdens deze bijeenkomst wil ik in dit verband hiermee een en ander vertellen, wat activiteiten voorstellen en iedereen laten luisteren naar de natuur. En alles wordt daarna op foto vastgelegd.

Ik heb al vaak gemerkt dat mensen die zich opgeven voor een wandeling-met-gids na afloop extra tevreden zijn, omdat ze het bos nu zoveel intenser hebben 'beleefd'. Daarom vertel ik ook wat de natuur ons kan leren, laat hen de vijf zintuigen ontdekken en laat ik wat ruimte voor persoonlijke ontboezemingen.

Zo lijkt het me interessant om te vertellen dat bomen bodemerosie helpen tegengaan, de waterkwaliteit verbeteren, de biodiversiteit in stand houden, de lucht zuiveren én fungeren als wind- en geluidsschermen. En door bijvoorbeeld bloemennamen te leren, pootafdrukken te beschrijven en een landschap uitvoerig te bestuderen, worden we opmerkzamer en doorgronden we een wereld die ons bang maakt of onverschillig laat omdat we ons er niet meer in thuis voelen.

Maar ondanks al die informatie is het nog steeds niet zover dat het gros van de mensen ook blijft houden van de natuur of haar blijft respecteren. Mocht dat wel zo zijn, dan zou het milieu nu natuurlijk veel beter beschermd worden. We kunnen namelijk wel kennis delen, maar ook praktijkervaring is noodzakelijk. Alleen daarvan kun je echt leren, alleen die kan je stimuleren tot samenwerking en een duurzaam engagement. Vanochtend beginnen we de dag met een lange kennismakings- en voorbereidingswandeling. Die brengt ons naar een groot bos, waar we een magische plek ontdekken.

Bij een voormalige smederij voelen we een bijzondere, bijna tastbare energie. De arbeiders van weleer hadden houtskool nodig voor de laagovens waarin het erts ijzer

werd. De huidige bewoners hebben ervoor gekozen om de natuur te beschermen. En dus kiezen ze voor alles wat de mens nodig heeft: schoonheid, ruimte, stilte. Wij, passanten, ontdekken dankbaar de betoverende wereld van dit beschermde bos. We concentreren ons op de grootste bomen. Op de rust die ervan uitgaat en de inspiratie die ze bieden. Na een lange tocht in stilte volgen we de loop van een beekje, de Tamijean.

Op een uitnodigende open plek gaan we even zitten om wat te eten. Pas na een halfuur neemt iemand het woord: hij had niet verwacht dat we in volstrekte stilte zouden eten. Ikzelf eerlijk gezegd ook niet. Ik had al wat stilteoefeningen met hen gedaan en vond het zo wel genoeg, vooral omdat ik de eetpauze niet zwaarder wilde maken. Maar wat er op dat moment gebeurde, was van een heel andere aard en is moeilijk te beschrijven.

Ik heb dezelfde ervaring ook andere keren meegemaakt en wil er graag wat over kwijt. Het is namelijk net alsof van het bos zoiets groots uitgaat dat we ontvankelijk worden voor een oneindig veel ruimere dimensie van onszelf dan die van onze dagelijks bestaat. Alsof de schoonheid van de omgeving ons alerter maakt en we als vanzelf in het hier en nu kunnen zijn zonder nog iets anders te willen. Alsof de sacrale dimensie van de natuur zo tastbaar wordt dat alleen een intense stilte de echo ervan kan zijn. Alsof alleen de geest van het bos al via een mysterieuze resonantie iedereen kan openen voor het diepst van haar of zijn wezen.

Geen geklets. Geen slappe lach, geen spottende blikken. Er zijn. Precies daar. De fotograaf houdt zich bezig met de scherptediepte, de natuuronderzoeker weet wat voor invloed de diepte van de verschillende bodemlagen op de vegetatie heeft. Met de diepte van een stilte kunnen wij onze eigen ontvankelijkheid stimuleren.

In onze huidige wereld heerst een gekmakend gebrek aan stilte. Ik zou zelfs durven beweren dat we van dat gebrek aan stilte soms letterlijk ongevoelig worden.

Daarom is het nodig je voor te bereiden op de ontmoeting.

Doe je dat niet, dan loop je het risico te missen waar het echt om gaat. Je moet je openstellen, je ritme veranderen als je wat wilt hebben aan de wijze lessen die voor ons klaar liggen. Nader het bos met alle respect dat je een gastheer verschuldigd bent. Ontdoe je van alles wat je bezwaart en je blik dreigt te versommen. Veranker je in de aarde, laat innerlijke rust over je dalen en zoek een rustige manier om in de ruimte te bewegen. Zonder haast, zonder versnippering. Oefen je in een heldere, open, intense blik. Je bent deel van het bos. Je bent één met het bos.

Met spoed van binnen naar buiten

In contact met de stilte, met het spel van licht en schaduw, met de wind en de cyclus der seizoenen geeft het bos de mens zijn juiste plaats terug. Het biedt een soort evenwicht door mee te gaan op het ritme van aarde en hemel. Tegelijkertijd wekt het – of wekt het opnieuw – het gevoel voor het onaantastbare in ons, terwijl we ons in deze op winst gerichte consumptiemaatschappij steeds vaker radeloos voelen, steeds meer afgezonderd van onze wortels, van onze levenslust, van het gevoel ergens bij te horen. Zoals Jung liet zien, worden we door de ontwikkeling van de wetenschap en de daaruit voortvloeiende technologieën, ontmenselijkt. Met het verlies van onze subtiële, gevoelsmatige band met de natuur verliezen we ook onze menselijkheid. Door ons los te maken van de uitwendige natuur veroorzaken we ook innerlijk problemen: het ondermijnt onze zekerheden, onze worteling, onze basis. Het wordt tijd dat we opnieuw ontdekken dat bossen leven. We moeten onze verhouding met bossen in een ander perspectief leren te zien. Wij mensen doden leven (voor voeding, woning, kleding) maar dat moeten we bewuster doen, in het scherpere besef dat we allemaal van elkaar afhankelijk zijn. Lang geleden liet François Terrasson ons al inzien dat we de bron van ons vernietigende gedrag ten aanzien van de natuur in onze psyche moeten zoeken. Hij legde vooral de nadruk op onze angst voor wat we niet aankunnen, niet onder controle kunnen krijgen. In Frankrijk was hij de voorloper van de ecopsychologie en de ecospiritualiteit, die een nieuwe, sterke band met de natuur voorstaan, een echt verbond met alles wat leeft. Fysiek contact met de natuur is daarvoor niet voldoende. We moeten ook werken aan meer zelfkennis. Die zal zorgen voor minder psychisch leed en een rijkere geest. Het gaat dus echt om de zorg voor je relatie met de natuur, je medemens en jezelf. Nog maar kortgeleden droomde ik ervan recepten voor te schrijven als een 'bosbad', zoals Shinrin-Yoku de Japanners tot boswandelingen aanspoort en daar een concreet, preventief doktersrecept van maakte. Vervolgens ontdekte ik de wandeltherapie, waarin de persoon met klachten over zijn of haar probleem praat tijdens een boswandeling met een speciaal opgeleide therapeut.

Wat er dan gebeurt, is natuurlijk totaal anders dan wat je bij een klassieke therapie meemaakt. Tijdens de wandeling

zullen allerlei natuurelementen immers het therapeutische proces ondersteunen. Ze staan allemaal voor metaforen die een beroep op je doen. Ze versterken, verbazen, stellen vragen: een over een greppel gevallen boom wordt een onverwacht middel om een obstakel te overwinnen, een met paddenstoelen overdekte stronk van een dode boom toont de levenskracht, de plaatsing van de takken aan een boomstam doet denken aan lastige relaties tussen broers en zussen, een beek roept gedachten op over continuïteit of veranderlijkheid en is nodig om verder te komen, et cetera. Bij dit soort bijeenkomsten is symboliek belangrijk. Woorden zijn dan uiteraard nodig om betekenis te geven aan wat je beleeft en om de mogelijke interpretaties te verruimen.

Al die metaforen brengen ons haast vanzelf bij de symbolische dimensie van het bos en zijn duidelijke aanwezigheid in de verbeelding van alle beschavingen, in Noord en Zuid, in Oost en West. In sprookjes en legenden als die van de gebroeders Grimm komen de heksen en draken elkaar niet toevallig tegen in grote bossen. Je vindt er ook dieren die tegen de jagers praten en erin slagen hen te bekeren (het hert van Sint-Hubertus en dat van Sint-Eustatius bijvoorbeeld) of kluizenaars die vriendschap sluiten met dieren, ze verzorgen en tegen jagers beschermen. Soms ook zijn het natuurgoden in de vorm van elfen, kabouters of feeën, die zowel het bos als de verbeelding van de mens bevolken en nu eens onze wensen en fantasieën vertolken, dan weer onze beschermgeesten en kwelgeesten uitbeelden.

In alle overleveringen wijdt de symboliek van de boom de mens in de mysteries in van alles wat leeft. De levensboom, de as van de wereld, de omgevallen boom, hij verbindt hemel en aarde, het zichtbare en onzichtbare, de mens en de goden. Hij voedt zo onze innerlijke wereld en begeleidt ons tijdens onze langzame rijping op weg naar wijsheid of zelfontplooiing.

De trends voorbij

Tal van wetenschappelijke studies hebben inmiddels de fysiologische winst (verlichting voor diabetici, versterkte immuniteit) en de psychologische voordelen (minder stress, meer zelfvertrouwen) van herhaald contact met de natuur bewezen. Maar hebben we wel zoveel studies nodig om dat te beseffen? Kunnen we niet domweg afgaan op ons gezond verstand en onze ervaring? Iedereen die wel eens een boswandeling heeft gemaakt, weet dat die je goed doet, punt uit. Voor de een gaat er niets boven een wandeling met het gezin, voor de ander is het juist een wandeling alleen of met een gids, of een moment van bezinning of meditatie. In elk geval mogen we niet meegaan met de trend om alles te meten, te bewijzen, in modellen onder te brengen of te normeren. We mogen van de natuur geen consumptieartikel maken. Daar beschadigen we onszelf alleen mee. Elisée Reclus zei immers: "De mens is de natuur die zich bewust wordt van zichzelf". Het bos is de

ideale omgeving om onze banden aan te halen met het universele bewustzijn, met het Grote Alles. Vooral via al het moois dat het te bieden heeft, nodigt het bos ons uit om met hernieuwde aandacht om ons heen te kijken, en met een concentratie die we voortdurend op peil moeten houden. Zonder onze actieve betrokkenheid zal de planeet Aarde heel snel verdwijnen.

Wat onze keuze ook zal zijn in het ontdekken en beschermen van de natuur, laten we wel bedenken dat de mogelijkheden beperkt zijn: het bos is mooi en robuust maar heeft rust nodig. Daarbij past geen motor, zelfs geen fiets. Alleen de wandeling wordt geduld.

De ziel van een bos kun je alleen ontdekken als je er de tijd voor neemt.

Ga het bos in zoals je een meditatie begint, in wat je rustig maakt en met de ander verbindt.

Vertraag je pas op het zacht verende pad.

Adem rustig.

Neem de energie uit de aarde in je op.

Open je hand en geniet van de echte rijkdommen.

Laat het licht zijn werk doen, laat de boom spelen met zijn schaduw.

Dring de stilte binnen.

Zet je weg erin uit.

Luister naar de vormen in het geheugen van de stenen.

Ga mee in de beweging van de wolken.

Geniet van het alleen zijn.

Wees blij.

Begroet elke boom, dankbaar voor elk deel van jezelf dat hij je laat bezoeken.

Loop, sta stil, luister.

Wees aanwezig. Alert.

Loop verder en keer weer terug.

Laaf je aan de geest van het bos.

Beoefen zonder terughoudendheid de kunst van het wandelen.

Cécile Bolly

Dank aan Cécile Bolly, Claude Grandjean, Michel en
Hélène Rogier, Albert Moxhet, Vincent en Denis.

BIBLIOGRAPHIE

BERTRAND Bernard, *L'Herbier érotique*,
Plume de Carotte, 2005.

BETTELHEIM Bruno, *Psychanalyse des contes de fées*,
Robert Laffont, 1976.

BOURDU Robert, *Légendes de France contées par les arbres*,
Ulmer, 2001.

DÉOM Pierre, « Petits mystères des grands bois »,
La Hulotte, n°88, juillet 2006.

GIRAUD, Marc, *La France sauvage*,
La Martinière, 2011.

GIRAUD, Marc, *La Nature en bord de chemin*,
Delachaux et Nieslé, 2017.

GIRAUD, Marc, *Les Animaux en bord de chemin*,
Delachaux et Nieslé, 2016.

HUME Rob, LESAFFRE Guilhem, DUQUET Marc, *Oiseaux de France et d'Europe*,
Larousse, 2003.

SINGER Christiane, *Les Âges de la vie*, Albin Michel, 1984.

VON HOLLEBEN Jan, HELMS Antje, *Est-ce que ça arrive à tout le monde ?*,
Syros, 2014.

Documentaires :

Le Royaume de la forêt, HAFT Jan (regisseur),

BRAUN-ELWERT Carla (montage),

executive producers Nautilusfilm/Naturfilm/Doclights.

Eerste druk

© Dupuis, 2018.

ISBN: 978-90-314-3697-2

Wettelijk depot: D/2018/0089/331

Vertaling en lettering: BOOM!, Wingene

Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de EU door Canale.

Gedrukt in oktober 2018.

Dit album is gedrukt op
papier dat afkomstig is uit
ethisch beheerde bossen.

- Alice, je bent nu dertien. Je wordt een grote meid. Binnenkort ben je een vrouw. Je moet je verantwoordelijkheid leren nemen en je ook als een vrouw gedragen. Maar je leeft in je dromen en je huppelt door het bos. Wat is er toch met je? Wat zoek je daar?
- Ik heb het blauwe chalet van opa ontdekt en het is prachtig!
- Dat chalet is een legende. Het bestond alleen in de dromen van je opa. Niemand heeft het ooit gezien. Je opa was een dromer.

De kleine Alice heeft geen boodschap aan de religieuze banbliksems van haar familie, noch aan hun sociale status of hun dodelijk saaie leventje.

Al sinds haar prille jeugd is ze in de ban van de sprookjes die haar opa schreef. Ze weet ook precies wat ze wil: ze gaat in de Wolvenvallei leven.

Ze trekt de wilde, maar sprookjesachtige natuur in, naar het chalet van haar opa en ver van de strenge regeltjes in het ouderlijke huis.

Ze gaat leven tussen de dieren en de boswezens. Tot ze een jongen leert kennen die in het bos verdwaald is. Hij heeft geen naam en zit al duizend jaar gevangen in een lichaam dat maar niet ouder wordt. Is hij misschien behekst?

Het blauwe chalet is mystieke poëzie in de vorm van een initiatieverhaal op het ritme van de seizoenen en de stadia in het leven. Een hulde aan de natuur zoals alleen Jean-Claude Servais die kan brengen.

978-90-314-3697-2